

COMISIA EUROPEANĂ
DIRECȚIA GENERALĂ
IMPOZITARE ȘI UNIUNE VAMALĂ
Politici vamale, legislație și tarife
Legislație vamală

Brussels,
Taxud/A2/

TAXUD/
Original EN

**IMPORTUL ȘI EXPORTUL DE TRIMITERI CU
VALOARE SCĂZUTĂ –
PACHETUL PRIVIND TVA PENTRU COMERȚUL
ELECTRONIC**

**„Orientări destinate statelor membre și operatorilor
economici”**

**Versiunea revizuită 1
VERSIUNE FINALĂ**

Declarație de declinare a responsabilității: „Trebuie subliniat faptul că prezentul document nu constituie un act cu caracter juridic obligatoriu, ci are scop explicativ. Dispozițiile legislației vamale prevalează asupra conținutului prezentului document și trebuie consultate întotdeauna. Textele autentice ale instrumentelor juridice ale UE sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene. Pe lângă prezentul document, este posibil să existe, de asemenea, note explicative sau instrucțiuni naționale.”

Cuprins

Abrevieri.....	5
1. INTRODUCERE	7
1.1. Pachetul privind TVA pentru comerțul electronic	7
1.1.1. Contextul adoptării	7
1.1.2. Norme în materie de TVA cu impact asupra autorităților vamale.....	7
1.2. Dispoziții vamale relevante.....	9
1.3. Definiții și concepte vamale principale	10
1.3.1. Valoare intrinsecă	10
1.3.2. Trimitere unică și trimitere cu valoare scăzută (TVS)	11
1.3.3. Trimiterile poștale.....	12
1.3.4. Trimiterile expres.....	12
1.3.5. Tranzitul poștal.....	12
1.4. Scopul și domeniul de aplicare al documentului	13
2. FORMALITĂȚI DE IMPORT PENTRU TRIMITERILE CU VALOARE SCĂZUTĂ	14
2.1. Prezentare generală a diferitelor opțiuni pentru DV de punere în liberă circulație a TVS ...	14
2.2. Declarația vamală cu setul de date H7 (articolul 143a din CVU-AD)	14
2.2.1. „Set de date foarte redus” (Super Reduced Dataset – SRDS) – coloana H7 din anexa B la CVU-AD.....	14
2.2.2. Cine poate fi declarant?	22
2.2.3. Ce mărfuri pot fi declarate prin DV cu setul de date H7?	25
2.2.4. Ce mecanism de colectare a TVA?	31
2.2.5. Ce cod aferent regimului?.....	31
2.2.6. Măsuri tranzitorii	31
2.3. Declarația vamală cu set complet de date – coloana H1.....	32
2.4. Utilizarea DV depuse în prealabil ca DDT.....	32
2.5. Altele (simplificări, depunere unică)	33
2.5.1. Declarația simplificată (DS)	33
2.5.2. Înscrierea în evidențele declarantului (IED).....	33
2.5.3. Vămuirea centralizată	34
2.5.4. Depunerea unică a declarației vamale și a declarației sumare de intrare (ENS)	34
2.6. Vămuirea trimiterilor poștale	35

2.6.1.	Descrierea articolului 144 din CVU-AD și a setului de date redus din anexa B coloana H6	36
2.6.2.	Tranziția pentru poștă – condiții și termen-limită pentru utilizarea declarației prin orice alt act	37
2.6.3.	Scenarii de vămuire pentru trimiterile poștale începând cu 1 iulie 2021.....	38
3.	MECANISME DE COLECTARE A TVA	41
3.1.	SISTEMUL IOSS	41
3.1.1.	Conceptul principal și descrierea procesului	41
3.1.2.	Răspunderea actorilor în cadrul sistemului IOSS	44
3.1.3.	Numărul de identificare în scopuri de TVA din IOSS.....	44
3.1.4.	Pragul de 150 EUR.....	46
3.1.5.	Cursul de schimb	48
3.1.6.	Gruparea comenzilor	49
3.1.7.	Returnarea mărfurilor IOSS.....	50
3.1.8.	Raportarea lunară	51
3.2.	REGIMURI SPECIALE.....	52
3.2.1.	Conceptul principal și descrierea procesului (fluxul de la un capăt la altul).....	52
3.2.2.	Răspunderea actorilor în cadrul regimurilor speciale.....	54
3.2.3.	Procesul de plată lunară	55
3.2.4.	Returnarea mărfurilor, rambursarea TVA.....	56
3.2.5.	Raportarea în scopuri de supraveghere.....	56
3.3.	MECANISMUL STANDARD DE COLECTARE A TVA	57
3.3.1.	Conceptul principal	57
3.3.2.	Descrierea procesului.....	57
4.	FORMALITĂȚI DE EXPORT ȘI DE REEXPORT PENTRU TRIMITERILE CU VALOARE SCĂZUTĂ.....	59
4.1.	Prezentare generală.....	59
4.2.	TRIMITERI POȘTALE.....	59
4.		59
4.2.1.	Domeniul de aplicare al declarației de export prin orice alt act.....	59
4.2.2.	Procesul de exportare a trimiterilor poștale.....	60
4.2.3.	Reexportul trimiterilor poștale	61
4.3.	TRIMITERI EXPRES	62
4.3.1.	Domeniul de aplicare al declarației de export prin orice alt act.....	62
4.3.2.	Descrierea procesului [articolul 141 alineatul (4a) din CVU-AD]	63

5. INVALIDAREA DECLARAȚIEI VAMALE	65
5.	65
5.1. Context.....	65
5.1. Dispoziții legale	66
5.2. Procese și formalități	67
5.3. Persoana care solicită invalidarea (inclusiv rolul reprezentanților).....	68
5.4. Cerințe în materie de date privind cererea de invalidare motivată	69
Anexa 1 Declarații vamale de punere în liberă circulație a trimerilor cu valoare scăzută începând cu 1 iulie 2021.....	71
Anexa 2 Gruparea TVS importate în UE	73

ABREVIERI

B2B	<i>Business-to-business</i>
B2C	<i>Business-to-consumer</i>
C2C	<i>Consumer-to-consumer</i>
DV	Declarația vamală
CDS	Sistemul de decizii vamale
NC	Nomenclatura combinată
COM	Comisia Europeană
DRR	Regulamentul privind scutirile de taxe vamale [Regulamentul (CE) nr. 1186/2009 al Consiliului]
CCE	Curtea de Conturi Europeană
IED	Înscriere în evidențele declarantului
OE	Operatori economici
ETOE	Birou de schimb extrateritorial
UE	Uniunea Europeană
IMPC	Centre internaționale de prelucrare a corespondenței
IOSS	Ghișeu unic pentru importuri
VI	Valoare intrinsecă
TVS	Trimiteri cu valoare scăzută
MOSS	Mini-ghișeu unic
SM	Stat membru (state membre)
SNI	Sistem național de import
OSS	Ghișeu unic
I&R	Interdicții și restricții
GP	Grup de proiect
SA	Autoevaluare
AUPS	Autorizație unică pentru proceduri simplificate
DS	Declarație simplificată
SPE	Regimuri speciale
SRDS	Set de date foarte redus
SURV	Sistem de supraveghere
RPT	Resurse proprii tradiționale
DDT	Declarație de depozitare temporară
DT	Depozitare temporară
CVU	Codul vamal al Uniunii [Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului]
CVU-AD	Actul delegat al Codului vamal al Uniunii [Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 al Comisiei]

CVU-APA	Actul de punere în aplicare al Codului vamal al Uniunii [Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei]
CVU-ADT	Actul delegat de tranziție al Codului vamal al Uniunii [Regulamentul delegat (UE) 2016/341 al Comisiei]
UPU	Uniunea Poștală Universală
TVA	Taxa pe valoarea adăugată
Directiva TVA	Directiva 2006/112/CE a Consiliului
Regulamentul de punere în aplicare privind TVA nr. 282/2011 al Consiliului	Regulamentul de punere în aplicare (UE)

1. INTRODUCERE

1.1. Pachetul privind TVA pentru comerțul electronic

1.1.1. Contextul adoptării

Comerțul electronic schimbă mediul comercial internațional, inclusiv fluxul transfrontalier de mărfuri. În timp ce, pe de o parte, comerțul electronic facilitează accesul la piețele mondiale, în special pentru microîntreprinderi și întreprinderile mici și mijlocii (MIMM), pe de altă parte, autoritățile vamale din întreaga lume se confruntă cu provocarea de a găsi un echilibru între supraveghere și facilitare, acoperind toate riscurile fiscale și nefiscale relevante. Lipsa datelor electronice prealabile privind trimerile poștale și, adesea, calitatea și acuratețea deficitară a datelor determină o analiză ineficace și ineficientă a riscurilor în ceea ce privește declararea eronată a originii, descrierea eronată a mărfurilor și subevaluarea.

Creșterea exponențială a comerțului electronic din ultimul deceniu, împreună cu pragul de 10/22 EUR pentru scutirea de la plata TVA au condus, astfel cum s-a constatat în anumite studii, la pierderi semnificative de venituri pentru statele membre. În plus, furnizorii din afara UE au deținut un avantaj competitiv față de întreprinderile din UE care nu beneficiază de o astfel de scutire de TVA atunci când vând mărfuri pe piața unică.

Pentru a aborda această chestiune, Consiliul a adoptat pachetul privind TVA pentru comerțul electronic la 5 decembrie 2017, care, printre altele, elimină scutirea de TVA la import pentru mărfurile din trimeri cu valoare scăzută care nu depășesc 10/22 EUR și introduce simplificări pentru colectarea și plata TVA la import [ghișeu unic pentru importuri (IOSS) și regimurile speciale] pentru vânzările la distanță B2C de mărfuri din țări terțe sau teritorii terțe către consumatorii din UE. Normele urmează să se aplice începând cu 1 iulie 2021.

1.1.2. Norme în materie de TVA cu impact asupra autorităților vamale

- a. Eliminarea scutirii de TVA pentru mărfurile cu valoare scăzută importate și regimurile speciale pentru colectarea TVA la import*

Odată cu eliminarea pragului de 10/22 EUR pentru scutirea de TVA la import, începând cu 1 iulie 2021, toate mărfurile importate în UE vor fi supuse TVA, indiferent de valoarea lor¹.

Împreună cu eliminarea scutirii de TVA la import pentru mărfurile cu valoare scăzută, legislația introduce două simplificări pentru colectarea TVA la import pentru trimerile a căror valoare intrinsecă nu depășește 150 EUR:

- (1) Sistemul de ghișeu unic pentru importuri (IOSS), astfel cum este prevăzut în titlul XII capitolul 6 secțiunea 4 din Directiva TVA, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2017/2455 a Consiliului; sau
- (2) Regimurile speciale prevăzute la titlul XII capitolul 7 din Directiva TVA, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2017/2455 a Consiliului.

Aceste simplificări nu pot fi aplicate în cazul mărfurilor accizabile.

Ghișeul unic pentru importuri (IOSS)

Primul sistem este un sistem de ghișeu unic pentru importuri, prin care furnizorul poate îndeplini toate obligațiile în materie de TVA (raportare și plată) într-un stat membru, fie direct, fie printr-un intermediar desemnat în acest scop. TVA plătită de consumator furnizorului la momentul vânzării este declarată și plătită lunar prin intermediul unei singure declarații privind TVA în IOSS, direct de către furnizor sau intermediarul acestuia. Prin urmare, importul mărfurilor în UE este scutit de TVA. IOSS este disponibil pentru vânzătorii care efectuează vânzări directe de mărfuri importate către consumatorii din UE de pe propriul site internet sau către piețe/platforme care facilitează aceste livrări.

Utilizarea IOSS nu este obligatorie, dar există stimulente fiscale și vamale care ar trebui să încurajeze întreprinderile să îl utilizeze.

Regimurile speciale

Un al doilea sistem este prevăzut în primul rând pentru operatorii economici care prezintă autorităților vamale și declară mărfurile cu valoare scăzută în numele consumatorilor, cum ar fi operatorii poștali, transportatorii expres și reprezentanții vamali, atunci când nu se utilizează IOSS. În cadrul acestui sistem, denumit regimuri speciale, TVA devine exigibilă la importul în statul membru de destinație numai dacă a fost colectată efectiv de la importator (și anume, de la destinatarul mărfurilor), pentru a evita procedurile de rambursare împovăraătoare. Acești operatori plătesc cuantumurile TVA încasate de la destinatarii individuali pentru toate importurile efectuate în cursul unei anumite luni. Această plată globală trebuie efectuată până la

¹ Scutirea de TVA la import pentru trimerile de cadouri C2C cu o valoare care nu depășește 45 EUR, astfel cum se prevede în Directiva 2006/79/CE a Consiliului, rămâne aplicabilă. Aceste livrări au un caracter ocazional și conțin numai mărfuri destinate uzului personal sau familial al destinatarilor, fiind trimise cu titlu gratuit sau fără nicio plată.

termenul aplicabil plății taxelor la import în conformitate cu CVU către autoritățile fiscale/vamale competente.

b. Lista lunară a valorii totale a importurilor în funcție de numărul de identificare în scopuri de TVA din IOSS

Statele membre trebuie să întocmească o listă lunară, în funcție de numărul de identificare în scopuri de TVA din IOSS, a valorii totale a importurilor care au avut loc pe teritoriul lor și pentru care a fost furnizat un număr valid de identificare în scopuri de TVA în IOSS la momentul importului. În acest scop, se va utiliza sistemul de supraveghere al Comisiei. Prin urmare, autoritățile vamale trebuie să trimită periodic către sistemul de supraveghere toate datele relevante din declarațiile vamale, astfel încât să întocmească rapoartele lunare pe care le impune legislația în materie de TVA. Autoritățile fiscale ale statelor membre vor avea acces la rapoartele lunare IOSS direct din sistemul de supraveghere.

Acestea vor utiliza aceste informații în scopuri de control, prin corelarea valorii indicate aici cu cea declarată în declarația privind TVA depusă de titularul numărului de identificare în scopuri de TVA din IOSS.

1.2. Dispoziții vamale relevante

Eliminarea pragului de 10/22 EUR pentru TVA la import, astfel cum este prevăzut în pachetul privind TVA pentru comerțul electronic, reprezintă, fără îndoială, modificarea cu cel mai mare impact asupra formalităților vamale atât pentru administrații, cât și pentru operatorii economici. Ca urmare a acestei dispoziții, toate mărfurile comerciale importate în UE, indiferent de valoarea lor, sunt supuse TVA începând cu 1 iulie 2021.

Punerea în aplicare a pachetului privind TVA pentru comerțul electronic a necesitat modificări ale legislației vamale. Pentru a asigura colectarea TVA pentru toate mărfurile importate dintr-o țară terță în UE, trebuie depusă o declarație vamală de punere în liberă circulație chiar și pentru trimerile a căror valoare intrinsecă nu depășește 150 EUR. În plus, în vederea stabilirii unor condiții de concurență echitabile între operatorii economici cu activități comerciale comparabile, cadrul CVU a fost modificat pentru a stabili aceleași drepturi și obligații pentru toate persoanele (și anume, articolul 143a din CVU-AD și coloana H7 din anexa B).

Posibilitățile de declarare a TVS pentru punerea în liberă circulație de la intrarea în vigoare a normelor privind TVA pentru comerțul electronic sunt enumerate în capitolul 2 secțiunea 2.1.

În ceea ce privește obligația de a furniza o listă lunară a valorii totale a importurilor în funcție de numărul de identificare în scopuri de TVA din IOSS, CVU-APA a fost modificat în vederea furnizării temeiului juridic pentru colectarea și schimbul de

informații relevante privind TVA în cadrul sistemului de supraveghere (articolul 55 și anexele 21-01, 21-02 și 21-03² din CVU-APA).

Modificările suplimentare aduse CVU-AD și CVU-APA au fost menite să simplifice formalitățile vamale aferente și să adapteze anumite dispoziții la noile norme în materie de TVA. Acestea acoperă următoarele aspecte:

- 1) Biroul vamal competent pentru punerea în liberă circulație a TVS în cazul în care nu se utilizează IOSS – articolul 221 alineatul (4) din CVU-APA;
- 2) Măsuri tranzitorii pentru aplicarea declarației vamale a TVS atunci când modernizarea sistemelor informatice naționale nu este finalizată înainte de data de 1 iulie 2021 – articolul 143a alineatul (3) din CVU-AD;
- 3) Măsuri tranzitorii pentru operatorii poștali atunci când nu sunt disponibile date electronice prealabile – articolul 138 litera (f) și articolul 141 alineatul (3) din CVU-AD și atunci când nu se utilizează IOSS sau regimurile speciale.

1.3. Definiții și concepte vamale principale

1.3.1. Valoare intrinsecă

Noile norme în materie de TVA pentru comerțul electronic au introdus regimuri speciale pentru calcularea TVA la import pentru mărfurile din trimeri care nu depășesc 150 EUR. Conceptul aplicat a urmat pragul scutirii de taxe vamale pentru trimiterile cu valoare neglijabilă în temeiul Regulamentului privind scutirile de taxe vamale [Regulamentul (CE) nr. 1186/2009 – „DRR”]. În plus, începând din iulie 2021, statele membre vor trebui să integreze un mecanism de validare în sistemul de prelucrare a declarațiilor (sistemele naționale de import) pentru a verifica dacă declarația vamală de punere în liberă circulație a anumitor trimiteri cu valoare scăzută (setul de date H7 din anexa B la CVU-AD) este aplicată în mod legitim.

Având în vedere cele de mai sus, legislația vamală a introdus o definiție obligatorie din punct de vedere juridic pentru acest termen, care garantează punerea în aplicare armonizată în întreaga UE și se bazează pe abordarea utilizată pentru pragul scutirii de taxe vamale. Această definiție se aplică pentru punerea în aplicare a pragului de 150 EUR atât în scopuri vamale, cât și în scopuri de TVA, indiferent de sistemul TVA utilizat.

Articolul 1 punctul 48 din CVU-AD prevede că „valoare intrinsecă înseamnă:

- (a) în cazul mărfurilor comerciale: prețul mărfurilor în sine, atunci când ele sunt vândute pentru export către teritoriul vamal al Uniunii, excluzând cheltuielile de

² La momentul finalizării documentului de orientare de către GP, modificarea CVU-APA pentru a introduce anexa 21-03 nu este încă adoptată.

transport și de asigurare, cu excepția cazului în care acestea din urmă sunt incluse în preț și nu sunt indicate separat pe factură, precum și orice alte taxe și impuneri care pot fi verificate de către autoritățile vamale pe baza oricărui (oricăror) document (documente) relevant(e);

(b) în cazul mărfurilor fără caracter comercial: prețul care ar fi fost plătit pentru mărfurile în sine dacă ele ar fi fost vândute pentru export către teritoriul vamal al Uniunii;”

Exemple privind calcularea valorii intrinseci sunt incluse în capitolul 2 secțiunea 2.2.1 din E.D. 14 14 000 000.

Orice alte costuri conexe, în afară de cele de transport și asigurare, care nu reflectă valoarea mărfurilor în sine, trebuie, de asemenea, excluse din valoarea intrinsecă, ori de câte ori sunt indicate separat și clar pe factură (de exemplu, costurile utilajelor, taxele de obținere a licențelor, taxa la export etc.).

Expresia „alte taxe și impuneri” se referă la orice impozit sau taxă percepută pe baza valorii mărfurilor sau în plus față de un impozit sau o taxă aplicată acestor mărfuri.

În ceea ce privește mărfurile de natură necomercială, definiția ar trebui înțeleasă, de asemenea, în același sens precum în cazul mărfurilor comerciale, și anume valoarea mărfurilor în sine, excluzând orice alte costuri, taxe sau impuneri deja menționate la articolul 1 punctul 48 litera (a) din CVU-AD.

1.3.2. Trimitere unică și trimitere cu valoare scăzută (TVS)

În ceea ce privește articolul 23 alineatul (1) din DRR, care definește „trimiterile cu valoare nesemnificativă”, trimiterile cu valoare scăzută conțin mărfuri a căror valoare intrinsecă la import nu depășește 150 EUR.

În ceea ce privește termenul „*trimitere*”, mărfurile expediate simultan de același expeditor către același destinatar și care fac obiectul aceluiași contract de transport (de exemplu, scrisoare de transport aerian de casă, cod de bare S10) sunt considerate o singură „trimitere”.

În consecință, mărfurile expediate de același expeditor către același destinatar și care au fost comandate și expediate separat, chiar dacă sosesc în aceeași zi, dar în colete separate la operatorul poștal sau transportatorul expres de la destinație, ar trebui considerate trimiteri separate. În aceeași ordine de idei, mărfurile care fac obiectul unei comenzi plasate de aceeași persoană, dar expediate separat, ar trebui considerate trimiteri separate.

Cu toate acestea, o astfel de definiție ar trebui să se aplice fără a aduce atingere dispozițiilor care reglementează controalele vamale (articolul 46 din CVU). Autoritățile vamale pot efectua orice control pe care îl consideră necesar pentru a

asigura respectarea normelor vamale și, în ultimă instanță, pentru a asigura resursele proprii tradiționale (RPT) financiare ale Uniunii.

Exemple sunt prezentate în capitolul 4 din [Notele explicative](#), punctele 22-27.

1.3.3. Trimiterile poștale

În conformitate cu articolul 1 punctul 24 din CVU-AD, trimiterea poștală conține mărfuri care îndeplinesc următoarele condiții:

- sunt alte mărfuri decât obiectele de corespondență³,
- sunt transmise prin colete sau pachete poștale și
- sunt transportate sub răspunderea unui furnizor de servicii poștale sau de către acesta în conformitate cu dispozițiile Convenției Uniunii Poștale Universale.

Din motive de exhaustivitate, articolul 1 punctul 25 din CVU-AD definește operatorul poștal ca fiind „un operator stabilit într-un stat membru și desemnat de acesta să presteze serviciile internaționale reglementate prin Convenția Uniunii Poștale Universale”.

1.3.4. Trimiterile expres

În 2020, o modificare a CVU-AD a introdus o definiție a mărfurilor din trimiterile expres la articolul 1 punctul 46: „«trimitere expres» înseamnă un articol individual transportat de către un transportator expres sau sub responsabilitatea acestuia”.

În plus, articolul 1 punctul 47 din CVU-AD definește „transportatorul expres” ca un operator care furnizează servicii integrate de colectare, transport, vămuire și livrare a coletelor într-un mod accelerat și în termen precis, la care se adaugă localizarea și controlul acestor articole pe toată durata prestării serviciului.

1.3.5. Tranzitul poștal

Tranzitul poștal este definit în „Partea I secțiunea 4.2.6. Pachete poștale” din Manualul de tranzit:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/transit_manual_ro.pdf

i. Tranzitul închis

Expedierile poștale sunt considerate în tranzit închis atunci când containerele sunt trimise unui operator de tranzit desemnat pentru a fi redirecționate simultan către operatorul de destinație desemnat, dar în recipiente separate, drept containerele operatorului de tranzit desemnat. Ca regulă generală, operatorii de origine și de tranzit

³ Prezentul document de orientare nu se referă la formalitățile vamale referitoare la obiectele de corespondență. În schimb, explicații detaliate pot fi găsite în partea E punctul 3 din [UCC Entry & Import Guidance Document \(Document de orientare privind intrarea și importul în temeiul CVU\)](#).

desemnați se consultă reciproc în ceea ce privește aranjamentele referitoare la tranzitul prin depeșă închisă.

ii. Tranzitul deschis

Tranzitul deschis este utilizat atunci când volumele nu justifică o expediție prin depeșă închisă. Articolele (scrisori grupate, colete) către o țară de destinație sunt incluse în recipientele (în mod normal saci) expediate către un operator desemnat (de tranzit) terț.

Operatorul de tranzit desemnat include apoi poșta în tranzit deschis în propriile sale recipiente, alături de poșta proprie care urmează să fie expedită. Transportul în tranzit deschis nu ar trebui să fie utilizat către țările de destinație pentru care greutatea poștei depășește trei kilograme pe poștă sau pe zi (atunci când se efectuează mai multe expediții într-o zi), și nici pentru sacii M⁴.

La fel ca în cazul tranzitului închis, operatorii de origine și de tranzit se consultă reciproc cu privire la modalitățile de tranzit deschis.

1.4. Scopul și domeniul de aplicare al documentului

Întrucât legislația vamală a modificat semnificativ formalitățile vamale pentru importul și exportul de trimiteri cu valoare scăzută, este extrem de important ca toate părțile implicate (cum ar fi autoritățile vamale și fiscale, interfețele electronice, comercianții direcți de tipul „magazine online”, punctele poștale și transportatorii expres, comisionarii în vamă, furnizorii de servicii logistice și importatorii) să aplice normele relevante în mod corect și uniform în întreaga UE.

Prezentul document de orientare vizează completarea [Notelor explicative privind TVA](#), în special a capitolului 4 privind regimul importurilor, cu clarificări și exemple privind formalitățile vamale aplicabile vânzărilor la distanță de trimiteri cu valoare scăzută B2C importate din țări terțe sau teritorii terțe.

Grupul de proiect privind formalitățile vamale de import și export legate de trimiterile cu valoare scăzută din cadrul programului Vamă 2020, care a reunit reprezentanți ai tuturor părților interesate menționate mai sus, a primit sarcina de a elabora orientări clare pe această temă. Conținutul prezentului document reflectă rezultatul activității lor, care a fost aprobat de Secțiunea pentru legislație vamală generală din cadrul Grupului de experți în domeniul vamal (CEG-GEN).

⁴ Un sac M este un sac direct cu materiale tipărite trimise unui singur destinatar străin la o adresă unică. Acesta trebuie considerat o trimitere poștală (și nu un recipient). Începând din 2019, sacii M fac obiectul datelor electronice prealabile.

2. FORMALITĂȚI DE IMPORT PENTRU TRIMITERILE CU VALOARE SCĂZUTĂ

2.1. Prezentare generală a diferitelor opțiuni pentru DV de punere în liberă circulație a TVS

În general, alegerea declarației vamale rămâne la latitudinea persoanei care depune declarația și depinde de cerințele legale și/sau de disponibilitatea elementelor de date necesare pentru fiecare dintre următoarele soluții.

O prezentare generală a diferitelor declarații vamale posibile în acest scop poate fi găsită în anexa 1.

2.2. Declarația vamală cu setul de date H7 (articolul 143a din CVU-AD)

Prevăzut la articolul 143a din CVU-AD, așa-numitul set de date foarte redus conține un set de cerințe de date menit să faciliteze punerea în aplicare a aspectelor vamale ale pachetului privind TVA pentru comerțul electronic.

2.2.1. „Set de date foarte redus” (Super Reduced Dataset – SRDS) – coloana H7 din anexa B la CVU-AD

2.2.1.1. Domeniu de aplicare și rol

Conținutul detaliat (setul de date) al acestei declarații vamale specifice este definit în anexa B la CVU-AD, în coloana H7⁵.

Sinteză:

Declarațiile vamale care conțin setul de date H7 pot fi utilizate

- de orice persoană⁶.
- pentru mărfurile expediate în trimiteri B2C, B2B sau C2C cu o valoare intrinsecă de până la 150 EUR, care fac obiectul unei scutiri de taxe vamale în conformitate cu articolul 23 alineatul (1) din DRR sau în trimiteri C2C cu o valoare intrinsecă de până la 45 EUR, care fac obiectul unei scutiri de taxe vamale în conformitate cu articolul 25 alineatul (1) din DRR și
- pentru IOSS, regimurile speciale sau mecanismul standard de colectare a TVA la import.

⁵ În sensul prezentului document, trimiterea la H7 conține elementele de date prevăzute în anexa B revizuită care nu este încă adoptată la momentul redactării documentului de orientare.

⁶ Cu toate acestea, în contextul regimurilor speciale, declarația vamală cu setul de date H7 poate fi utilizată numai de persoana care prezintă mărfurile în vamă.

Excepții/mărfuri excluse: mărfurile care fac obiectul unor interdicții și restricții (pentru mai multe detalii, a se vedea secțiunea 2.2.3).

Statele membre pot permite utilizarea declarației vamale cu setul de date H7 în contextul schimburilor comerciale cu teritorii fiscale speciale, în conformitate cu articolul 134 alineatul (1) din CVU-AD.

În cazul în care condițiile de utilizare a respectivei DV de punere în liberă circulație a mărfurilor sunt îndeplinite, persoanei care depune declarația îi revine sarcina de a alege declarația vamală cu setul de date adecvat pentru vămuirea la import a TVS (setul de date H7, I1, H1 sau, dacă este cazul, H6).

2.2.1.2.Orientări privind anumite elemente de date în contextul declarației vamale H7

(a) E.D. 11 10 000 000 Coduri ale regimurilor suplimentare

Nota la acest E.D. specifică: A se introduce codurile relevante ale Uniunii sau codul regimului suplimentar, prevăzut de statul membru în cauză.

Codurile relevante ale Uniunii care trebuie utilizate în cadrul acestui element de date sunt:

- (a) C07 – Trimiteri cu valoare neglijabilă
- (b) C08 – Mărfuri care fac obiectul unor trimiteri de la o persoană particulară la alta
- (c) F48 – Import în cadrul regimului special pentru vânzările la distanță de mărfuri importate din țări terțe sau teritorii terțe, prevăzut în titlul XII capitolul 6 secțiunea 4 din Directiva 2006/112/CE (cazurile IOSS) și
- (d) F49 – Import în cadrul regimurilor speciale pentru declararea și plata TVA la import prevăzute în titlul XII capitolul 7 din Directiva 2006/112/CE (cazuri aferente regimurilor speciale).

Întrucât codul „C08” se referă la trimerile C2C, acesta nu poate fi utilizat împreună cu niciunul dintre codurile „F” de mai sus (F48 și F49). În cazul în care numărul de identificare în scopuri de TVA din IOSS este indicat în E.D. 13 16 000 000, se pot utiliza numai codurile regimurilor suplimentare C07 și F48.

Exemple:

- a) O trimitere prin IOSS, cu o valoare intrinsecă de 130 EUR:
Codurile care trebuie indicate la 11 10 000 000: C07 și F48.
- b) O trimitere fără IOSS, dar care trebuie declarată utilizând regimurile speciale:
Codurile care trebuie utilizate la 11 10 000 000: C07 și F49
- c) O trimitere de la o persoană particulară la alta, cu o valoare de 30 EUR:
Codul care trebuie utilizat la 11 10 000 000: C08
- d) O trimitere de la o persoană particulară la alta, cu o valoare intrinsecă de 130 EUR:
Codul care trebuie utilizat la 11 10 000 000: C07.

- e) O trimitere cu o valoare intrinsecă de 130 EUR în cadrul mecanismului standard pentru TVA la import (fără IOSS), inclusiv transporturile B2B: Codul care trebuie utilizat la 11 10 000 000: C07
- f) O trimitere de la o persoană particulară la alta, conținând două articole, cu o valoare totală de 50 EUR (articolul 1: 20 EUR, articolul 2: 30 EUR):
- g) Codul care trebuie utilizat la 11 10 000 000: articolul 1, 20 EUR C07; articolul 2, 30 EUR: C07

(b) E.D. 12 01 000 000 Document precedent

Scopul E.D. 12 01 000 000 este de a stabili o legătură între diferitele formalități vamale și de a permite trasabilitatea mărfurilor în scopuri vamale. Acesta permite autorităților vamale să verifice dacă mărfurile au respectat formalitățile de intrare și de import. Acesta prevede introducerea referinței la un document precedent, de exemplu la declarația de depozitare temporară sau la ENS în cazul unei declarații vamale de punere în liberă circulație. Nota de subsol [72]⁷ din anexa B-AD permite renunțarea la această referință, în cazul în care sistemul de prelucrare a declarațiilor al statului membru poate face legătura respectivă pe baza altor informații (de exemplu, numărul documentului de transport) disponibile în declarația vamală.

În acest caz, se poate renunța la identificatorul documentului precedent și, în schimb, se poate utiliza numărul documentului de transport astfel cum se indică în E.D. 12 05 000 000 pentru identificarea formalităților anterioare, în principal în cazul statelor membre care au un sistem informatic integrat de intrare și import și în situațiile în care ENS este depusă în statul membru de import.

(c) E.D. 12 03 000 000 Documente justificative

Acest element de date conține numărul de identificare sau numărul de referință al oricărui documente (cum ar fi factura), certificate și licențe ale Uniunii, internaționale sau naționale, referitoare la mărfurile care fac obiectul declarației.

(d) E.D. 12 05 000 000 Document de transport

Acest element de date include tipul și referința documentului de transport. Pentru trimiterile cu valoare scăzută, referința la documentul de transport furnizată în acest element de date poate conduce, în anumite situații, la renunțarea la referința la documentul precedent (a se vedea nota de subsol [72] referitoare la E.D. 12 01 000 000 din anexa B-AD).

⁷ Statele membre pot acorda o derogare de la această obligație în măsura în care sistemele lor le permit să deducă această informație în mod automat și lipsit de ambiguitate din informațiile menționate în altă parte în declarație.

Transportatorii expres furnizează, în general, numărul AWB ca document de transport. Acesta este un identificator unic pentru o anumită trimitere și poate fi utilizat pentru a căuta în oricare dintre sisteme (naționale și transeuropene) pentru a urmări istoricul trimiterii.

Operatorii poștali utilizează codul de bare S10 în scopul E.D. 12 01 000 000. Acest număr permite trasabilitatea unei trimiteri poștale specifice.

(e) E.D. 12 08 000 000 Numărul de referință UCR

Acest element de date se referă la numărul de referință comercial unic, atribuit de vânzător tranzacției/comenzii în cauză. Acesta poate lua forma codurilor OMV (ISO 15459) sau a unor coduri echivalente.

Acesta oferă acces la date comerciale subiacente de interes pentru autoritățile vamale, ceea ce ar putea facilita și accelera orice eventuale activități de control. Prin urmare, se recomandă furnizarea acestui element de date ori de câte ori este posibil. Acest E.D. este opțional pentru persoana care depune declarația vamală. Nota la acest E.D. specifică faptul că această intrare poate fi folosită pentru indicarea identificadorului tranzacției, dacă mărfurile sunt declarate pentru punerea în liberă circulație în cadrul regimului special pentru vânzările la distanță de mărfuri importate din țări sau teritorii terțe, prevăzut în titlul XII capitolul 6 secțiunea 4 din Directiva 2006/112/CE. Totuși, fiind opționale, aceste informații pot fi furnizate indiferent de mecanismul de colectare a TVA la import utilizat.

Este important de remarcat faptul că acest identificator al tranzacției nu este identic cu numărul documentului de transport (de exemplu, numărul AWB pentru trimiterile expres sau codul de bare S10 pentru trimiterile poștale), care este un număr alocat trimiterii de către operatorul de transport.

Identificatorul tranzacției nu este identic cu numărul de identificare în scopuri de TVA din IOSS, ci se referă la tranzacția de vânzare (de exemplu, numărul comenzii) și este atribuit, de obicei, în scopuri comerciale de către vânzător, căruia îi revine sarcina de a stabili structura sa, trebuind însă să respecte formatul prevăzut (an... 35). Prin urmare, se poate utiliza un singur interval de numere, indiferent care stat membru este statul membru de consum și/sau statul membru de import.

În cazul comenzilor grupate, identificadorul tranzacției, dacă este furnizat, se referă la comenzile individuale în legătură cu elementul din declarație vizat.

(f) E.D. 13 01 000 000 Exportatorul

Nota la acest E.D. prevede introducerea numelui și a adresei complete ale persoanei care expediază mărfurile, astfel cum a stipulat în contractul de transport partea care a comandat transportul.

Exemple:

- O trimitere cu mai multe mărfuri de la un singur vânzător care comandă, de asemenea, transportul: numele și adresa persoanei respective (și anume, vânzătorul) trebuie introduse la acest E.D. la nivelul generic al declarației (nivel de expediere a mărfii).
- O trimitere cu mai multe mărfuri de la vânzători diferiți, vândute pe aceeași platformă. Transportul este organizat de platformă: denumirea și adresa platformei care comandă transportul trebuie introduse la acest E.D. la nivelul generic al declarației (nivel de expediere a mărfii).
- Mai multe mărfuri de la vânzători diferiți, vândute pe aceeași platformă, pentru care transportul este organizat de fiecare vânzător în parte: mărfurile vor sosi ca trimiteri individuale și vor face obiectul unor declarații vamale separate. Numele și adresa persoanei în cauză (și anume, vânzătorul respectiv) care comandă transportul trebuie introduse la acest E.D. pentru fiecare dintre trimiteri, de fiecare dată la nivelul generic al declarației vamale (nivel de expediere a mărfii).

(g) E.D. 13 04 000 000 Importatorul

Nota la acest E.D. impune introducerea numelui și a adresei părții căreia îi sunt expediate efectiv mărfurile (și anume, destinatarul final, persoană fizică sau juridică).

(h) E.D. 13 04 017 000 Numărul de identificare a importatorului

Nota la acest E.D. impune introducerea numărului de identificare a părții căreia îi sunt expediate efectiv mărfurile.

A se introduce numărul EORI al persoanei în cauză, menționat la articolul 1 punctul 18 din CVU-AD. În cazul în care importatorul nu dispune de un număr EORI, administrația vamală îi poate atribui un număr ad-hoc pentru declarația respectivă.

În cazul în care importatorul nu este înregistrat în EORI pentru că nu este un operator economic sau nu este stabilit în Uniune, se introduce numărul prevăzut în legislația statului membru în cauză.

Nota se citește împreună cu nota de subsol 8 din anexa B-AD: A se furniza numai atunci când este disponibil.

Exemple:

- O declarație vamală H7 trebuie depusă în statul membru „A”, iar importatorul (și anume, destinatarul) este o persoană fizică. Legislația națională din statul membru respectiv nu impune persoanelor fizice să se înregistreze pentru EORI. În acest caz, E.D. 13 04 017 000 este lăsat necompletat sau este completat în conformitate cu

legislația națională a statului membru respectiv, cu condiția ca persoana care depune declarația să dispună de informații la momentul depunerii acesteia.

- O declarație vamală H7 trebuie depusă în statul membru „B”, iar importatorul (și anume, destinatarul) este o persoană fizică. Legislația națională din statul membru respectiv impune persoanelor fizice să se înregistreze pentru EORI. În acest caz, numărul EORI al persoanei fizice este introdus în E.D. 13 04 017 000, cu condiția ca numărul EORI să fie disponibil persoanei care depune declarația la momentul depunerii acesteia.

Cele de mai sus sunt valabile indiferent de mecanismul de colectare a TVA utilizat pentru colectarea TVA la import (IOSS, regimuri speciale sau mecanismul standard de colectare a TVA).

Totuși, statele membre care impun folosirea unui identificator pentru persoanele fizice în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) litera (b) din AD, pot continua să facă acest lucru. Statele membre care nu impun o astfel de înregistrare, nu trebuie să introducă noi obligații de dragul introducerii setului de date H7 în sistemul lor național de import.

(i) E.D. 13 05 000 000 Declarantul

Secțiunea 2.2.2 oferă explicații detaliate cu privire la acest element de date.

(j) E.D. 13 16 000 000 Nr. de identificare al referințelor fiscale suplimentare

Nota la acest E.D. impune furnizarea numărului special de identificare în scopuri de TVA din IOSS atribuit pentru utilizarea IOSS, dacă mărfurile sunt declarate pentru punerea în liberă circulație în cadrul regimului special pentru vânzările la distanță de mărfuri importate din țări sau teritorii terțe, prevăzut în titlul XII capitolul 6 secțiunea 4 din Directiva 2006/112/CE.

Nota se citește împreună cu nota de subsol 55 din anexa B-AD: Această informație trebuie furnizată numai în cazul în care mărfurile sunt importate în cadrul regimului special (caz IOSS).

Numărul de identificare în scopuri de TVA din IOSS trebuie pus la dispoziția autorităților vamale cel târziu în declarația vamală de punere în liberă circulație. În cazul trimiterilor poștale, acest număr poate fi inclus în mesajul ITMATT pentru a facilita prelucrarea datelor.

Acesta este elementul de date la care va trebui declarat numărul de identificare în scopuri de TVA din IOSS împreună cu codul rolului FR5 care se referă la vânzător (IOSS).

Un singur număr de identificare în scopuri de TVA din IOSS poate fi declarat pentru fiecare trimitere și trebuie furnizat la nivel de expediție a mărfii, și anume, este relevant pentru

întreaga declarație. Prin urmare, o declarație vamală nu poate conține un amestec de mărfuri IOSS și non-IOSS.

(k) E.D. 14 03 040 000 Baza impozabilă

Acest E.D. nu este necesar pentru DV cu setul de date H7, ceea ce înseamnă că nu trebuie declarat/furnizat de persoana care depune declarația vamală.

Totuși, Sistemul național de import (SNI) trebuie să transmită aceste informații către Sistemul de supraveghere. Prin urmare, SNI ale fiecărui stat membru trebuie:

- să calculeze E.D. 14 03 040 000 Baza impozabilă pe baza E.D. 14 14 000 000 și 14 15 000 000; precum și, dacă este cazul,
- să convertească moneda de facturare în moneda națională (E.D. 14 14 000 000 + E.D. 14 15 000 000/articol)x14 09 000 000.

(l) E.D. 14 14 000 000 Valoare intrinsecă

Nota la acest E.D. prevede introducerea valorii intrinseci a mărfurilor per articol în moneda de facturare.

E.D. 14 14 000 000 este obligatoriu pentru persoana care depune declarația vamală.

E.D. 14 14 000 000 este utilizat numai în contextul declarației vamale H7. În cazul unei declarații vamale cu set complet de date (H1) sau al unei declarații simplificate (I1), valoarea intrinsecă a mărfurilor trebuie indicată în E.D. 14 08 000 000 Prețul/valoarea articolului. În cazul unei declarații vamale cu un set de date redus pentru mărfuri în trimeri poștale (H6), E.D. 14 12 000 000 Valoarea poștală trebuie utilizat pentru valoarea intrinsecă a mărfurilor.

În cazul IOSS, se recomandă ca valoarea TVA să fie indicată întotdeauna separat pe factură pentru a permite identificarea valorii intrinseci și calcularea bazei impozabile pentru raportare în cadrul sistemului de supraveghere.

Exemplul 1: valoare intrinsecă de 140 EUR (fără TVA și fără alte costuri furnizate)

Nr. articol	Denumirea produsului	Preț	TVA	Prețul total
1	Haină de iarnă	140 EUR	28 EUR	168 EUR

Exemplul 2: valoare intrinsecă de 140 EUR (fără TVA, iar costurile de transport sunt indicate separat)

Nr. articol	Denumirea produsului	Preț	TVA	Prețul total
1	Haină de iarnă	140 EUR	28 EUR	168 EUR

2	Taxa de transport	15 EUR	3 EUR	18 EUR
---	-------------------	--------	-------	--------

Exemplul 3: valoare intrinsecă de 140 EUR (fără TVA, iar costurile de transport sunt indicate separat)

Nr. articol	Denumirea produsului	Preț	TVA	Prețul total
1	Haină de iarnă	120 EUR	24 EUR	144 EUR
2	Tricou	20 EUR	4 EUR	24 EUR
3	Taxa de transport	15 EUR	3 EUR	18 EUR

Exemplul 4: valoare intrinsecă de 160 EUR (fără TVA și fără alte costuri indicate separat pe factură)

Nr. articol	Denumirea produsului	Preț	TVA	Prețul total
1	Haină de iarnă	160 EUR	32 EUR	192 EUR

Întrucât valoarea intrinsecă din exemplul 4 depășește 150 EUR, declarația cu setul de date H7 nu poate fi utilizată pentru declararea acestor mărfuri. Trebuie utilizată în schimb fie o declarație vamală standard (H1 sau H6 exclusiv pentru operatorii poștali), fie o declarație vamală simplificată (I1).

(m)E.D. 14 15 000 000 Costuri de transport și de asigurare până la destinație

Nota la acest E.D. prevede introducerea costurilor de transport și de asigurare până la locul de destinație finală în moneda de facturare.”

E.D. 14 15 000 000 este obligatoriu pentru persoana care depune declarația vamală. Cu toate acestea, în conformitate cu nota introductivă (3) din capitolul 1 titlul I anexa B la CVU-AD, aceste date sunt colectate numai atunci când circumstanțele justifică această colectare. În plus, și nota introductivă (6) poate fi de asemenea, relevantă în acest context. Acesta precizează că datele furnizate de declarant se bazează pe cunoștințele sale la momentul depunerii declarației la autoritățile vamale. Totuși, acest lucru se aplică fără a aduce atingere articolului 15 din CVU.

Exemple:

- Prețul mărfurilor, inclusiv costurile de transport și de asigurare indicate pe factură: 120 EUR. Pe factură, costurile de transport și asigurare în cuantum de 20 EUR sunt menționate separat - *valoarea intrinsecă care trebuie indicată în elementul de date 14 14 000 000 este de 100 EUR, costurile de transport și asigurare către destinația finală care trebuie indicate în elementul de date 14 15 000 000 sunt de 20 EUR.*

- Prețul total al mărfurilor indicat în factură: 120 EUR. Nu sunt menționate costuri de transport sau de asigurare în documentele justificative – *valoarea intrinsecă care trebuie indicată în elementul de date 14 14 000 000 este: 120 EUR. E.D. 14 15 000 000 nu se completează sau se completează cu valoarea „0”, în funcție de sistemul de import al statului membru.*

(n) E.D. 18 02 000 000 Unități suplimentare

Nota la acest E.D. impune introducerea, dacă este necesar, a cantității articolului în cauză, exprimată în unitatea prevăzută în legislația Uniunii, astfel cum este publicată în TARIC.

Nota se citește împreună cu nota de subsol 56 din anexa B-AD: Aceste informații sunt necesare numai în cazul în care declarația se referă la mărfurile menționate la articolul 27 din Regulamentul (CE) nr. 1186/2009 și/sau la articolul 2 din Directiva 2006/79/CE a Consiliului.

Aceasta înseamnă că acest element de date este necesar numai în cazul transporturilor C2C (între persoane fizice) în cazul în care natura mărfurilor intră sub incidența restricțiilor cantitative (produse din tutun, alcool și băuturi alcoolice, parfumuri și apă de toaletă).

Exemplu

O cutie de trabucuri este trimisă cu titlu de cadou.

Cantitate: 10 trabucuri sunt incluse în cutie.

Unitate suplimentară: 0,01

(o) E.D. 18 09 056 000 Codul subpoziției din Sistemul armonizat

Nota la acest E.D. impune introducerea codului din șase cifre al mărfurilor declarate indicat în nomenclatura sistemului armonizat.

2.2.2. Cine poate fi declarant?

Declarația vamală cu setul de date H7 poate fi depusă de orice persoană care îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 170 din CVU. Declarantul poate fi importatorul (și anume, destinatarul care este, de obicei, dar nu neapărat identic cu cumpărătorul) în nume propriu și în cont propriu sau un reprezentant (și anume, un operator poștal, transportator expres, reprezentant vamal sau similar) conform condițiilor generale din CVU. În funcție de tipul de reprezentare, reprezentantul poate acționa în numele și în contul persoanei reprezentate

(reprezentare directă) sau în nume propriu și în contul persoanei reprezentate (reprezentare indirectă).

La vămuirea pentru punerea în liberă circulație, autoritățile vamale pot solicita reprezentantului să prezinte o dovadă a împuternicirii sale de către persoana reprezentată. Se consideră că reprezentanții care nu furnizează astfel de dovezi sau nu declară că acționează în calitate de reprezentanți, acționează în nume propriu și în cont propriu și trebuie să poarte întreaga răspundere pentru declarația vamală în cauză.

Pentru a accelera procesul de vămuire, o astfel de împuternicire poate fi solicitată cumpărătorului încă de la momentul achiziției, de exemplu la alegerea opțiunilor de livrare. Se recomandă, de asemenea, ca împuternicirea să acopere toate formalitățile legate de vămuirea mărfurilor, inclusiv posibila modificare sau invalidare a declarației vamale.

Exemple:

- 1) Un importator din Estonia comandă o pereche de pantofi sport de la un vânzător pe o platformă online. Trimiterea îndeplinește toate condițiile prevăzute la articolul 143a din CVU-AD [mărfuri care intră sub incidența articolului 23 alineatul (1) din DRR și care nu fac obiectul I&R]. Mărfurile sunt transportate prin poștă/transportator expres și, la sosirea în Estonia, importatorul alege să depună declarația vamală în nume propriu. În acest scop, el are dreptul de a utiliza DV cu setul de date H7.

Extras din DV:

E.D. 13 04 000 000	Importatorul	Persoana (fizică sau juridică)
E.D. 13 05 000 000	Declarantul	Importatorul
E.D. 13 06 000 000	Reprezentantul	-

- 2) Într-un al doilea scenariu, importatorul desemnează poșta/transportatorul expres/alt reprezentant vamal să depună declarația vamală în numele și în contul său => reprezentare directă de către poștă/transportatorul expres, care poate alege în acest scop DV cu setul de date H7.

Extras din DV:

E.D. 13 04 000 000	Importatorul	Persoana (fizică sau juridică)
E.D. 13 05 000 000	Declarantul	Importatorul
E.D. 13 06 000 000	Reprezentantul	Poșta/transportatorul expres/alt reprezentant vamal
E.D. 13 06 030 000	Statutul reprezentantului	Cod „2” [reprezentare directă în sensul articolului 18 alineatul (1) din cod]

- 3) Într-un al treilea scenariu, importatorul desemnează poșta/transportatorul expres/alt reprezentant vamal să acționeze în calitate de reprezentant indirect, care, în consecință, va vămuia mărfurile în nume propriu, dar în contul importatorului.

Extras din DV:

E.D. 13 04 000 000	Importatorul	Persoana (fizică sau juridică)
E.D. 13 05 000 000	Declarantul	Poșta/transportatorul expres/alt reprezentant vamal
E.D. 13 06 000 000	Reprezentantul	Poșta/transportatorul expres/alt reprezentant vamal
E.D. 13 06 030 000	Statutul reprezentantului	Codul „3” [reprezentare indirectă în sensul articolului 18 alineatul (1) din cod]

- 4) Într-un al patrulea scenariu, poșta/transportatorul expres/reprezentantul vamal nu afirmă că acționează în calitate de reprezentant și, prin urmare, se consideră că acționează în nume și în cont propriu, cu toate responsabilitățile pe care le implică calitatea de declarant.

Extras din DV:

E.D. 13 04 000 000	Importatorul	Persoana (fizică sau juridică)
E.D. 13 05 000 000	Declarantul	Poșta/transportatorul expres/alt reprezentant vamal
E.D. 13 06 000 000	Reprezentantul	-

Pentru a depune declarația, toate datele necesare pentru punerea în liberă circulație a mărfurilor trebuie să fie puse la dispoziția persoanei care depune declarația. Declarația va fi acceptată numai atunci când va conține datele complete. Atunci când depun declarația în numele unei alte persoane, reprezentanții vamali (inclusiv operatorii poștali sau transportatorii expres ori operatori similari) trebuie să aibă o împuternicire (articolul 19 din CVU).

Pentru operatorii economici care acționează în calitate de reprezentanți vamali în mod regulat, autoritățile vamale pot renunța la prezentarea de fiecare dată a dovezii împuternicirii, în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) din CVU. Cu toate acestea, chiar dacă nu există nicio obligație de a furniza dovezi, reprezentantul trebuie să fie în continuare împuternicit să acționeze ca atare în numele persoanei în cauză (și anume, persoana care are dreptul de a împuternici o altă persoană să acționeze în numele său, cum ar fi importatorul). Cu alte cuvinte, persoana în cauză trebuie să fi fost de acord în mod explicit să fie reprezentată sau să

se presupune că și-ar fi dat acordul privind împuternicirea după ce i s-a oferit posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere cu privire la intenția sa de a declara ea însăși mărfurile sau de a desemna un alt reprezentant vamal. În lipsa dovezii unei astfel de împuterniciri, se consideră că reprezentantul acționează în nume propriu și în contul său și trebuie să poarte răspunderea deplină pentru declarația vamală în cauză.

2.2.3. Ce mărfuri pot fi declarate prin DV cu setul de date H7?

Astfel cum se prevede la articolul 143a din CVU-AD, DV cu setul de date H7 poate fi utilizată pentru mărfuri care îndeplinesc următoarele condiții:

- 1) mărfurile dintr-o trimitere care beneficiază de o scutire de taxe la import în conformitate cu articolul 23 alineatul (1) sau cu articolul 25 alineatul (1) din DRR și
- 2) mărfurile din trimiterea în cauză nu fac obiectul unor interdicții și restricții.

- 1) Mărfuri dintr-o trimitere care beneficiază de o scutire de taxe la import în conformitate cu articolul 23 alineatul (1) sau cu articolul 25 alineatul (1) din DRR

Articolul se referă la Regulamentul privind scutirile de taxe vamale și, mai exact, la articolul 23 alineatul (1) și la articolul 25 alineatul (1) din acesta, care sunt cunoscute de obicei sub denumirea de pragul de 150 EUR pentru mărfurile cu valoare scăzută și pragul de 45 EUR pentru cadourile cu caracter necomercial (C2C).

Articolul 23 alineatul (1) stabilește următoarele condiții pentru mărfuri:

- au o valoare neglijabilă (au o valoare intrinsecă care nu depășește un total de 150 EUR pe trimitere);
- se expediază direct dintr-o țară terță unui destinatar care se află în UE;
- anumite mărfuri sunt excluse: produsele alcoolice, parfumurile și apele de toaletă, precum și tutunul sau produsele din tutun. Prin urmare, nu este permis ca mărfurile respective să fie incluse într-o declarație vamală cu setul de date H7, cu excepția cazului în care se aplică articolul 25 alineatul (1) din DRR (care acoperă trimiterile adresate de către o persoană particulară unei alte persoane particulare). Articolul 26 limitează domeniul de aplicare al scutirii de taxe la o valoare de până la 45 EUR pentru trimiterile respective și, pentru anumite mărfuri specifice, la anumite praguri cantitative descrise în acesta.

Trebuie remarcat faptul că scutirea de taxe vamale în conformitate cu articolul 23 alineatul (1) este aplicabilă pentru fiecare trimitere și, în cazul în care trimiterea conține mai multe articole, trimiterea nu poate fi divizată pentru a solicita scutirea de taxe pentru unul sau mai multe articole a căror valoare este de maximum 150 EUR.

Atunci când sute de colete destinate consumatorilor individuali și etichetate cu numele lor sunt consolidate într-un container, acestea pot fi vămuite prin sute de declarații vamale cu setul de date H7 și livrate la destinația finală după acordarea liberului de vamă. Se reamintește faptul că, în cazul mărfurilor care nu sunt vizate de IOSS, toate aceste mărfuri trebuie să fie declarate pentru a fi puse în liberă circulație în statul membru de destinație finală a mărfurilor. A se vedea cazurile de utilizare relevante din anexa 2.

Valoare intrinsecă de maximum 150 EUR per trimitere

Pentru a stabili dacă mărfurile beneficiază de scutirea de taxe prevăzută la articolul 23 alineatul (1) din DRR, trebuie luată în considerare definiția „valorii intrinseci” [articolul 1 punctul 48 din CVU-AD]. Autoritățile vamale vor găsi această valoare la ED 14 14 000 000 din declarația vamală pentru a evalua dreptul de utilizare a DV cu setul de date H7. Valoarea intrinsecă este explicată în detaliu în capitolul 1.

În cazul în care autoritățile vamale constată că valoarea intrinsecă a mărfurilor depășește 150 EUR, tratamentul ulterior depinde de momentul unei astfel de confirmări. Tabelul de mai jos rezumă scenariile posibile:

Momentul determinării valorii corecte a mărfurilor	Măsurile subsecvente necesare	Cine ia măsurile	Temeiul juridic
Înainte de acceptarea DV cu setul de date H7	DV H7 respinsă	Autoritățile vamale	Articolul 172 din CVU
	Nouă DV fără H7 depusă	Declarantul	
După acceptarea DV, dar înainte de acordarea liberului de vamă pentru mărfuri, dacă valoarea intrinsecă a mărfurilor este ≤ 150 EUR	DV modificată ⁸	Declarantul	Articolul 191 și articolul 173 alineatul (1) din CVU

⁸ Modificarea este posibilă numai dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 173 alineatul (2) din CVU (autoritățile vamale nu au informat declarantul cu privire la verificarea mărfurilor, autoritățile vamale nu au stabilit că datele sunt incorecte și mărfurile nu beneficiază încă de acordarea liberului de vamă). În alte cazuri, se aplică procedura descrisă mai jos pentru situațiile în care valoarea incorectă a fost identificată după acceptarea DV, dar înainte de acordarea liberului de vamă pentru mărfuri, iar valoarea intrinsecă a mărfurilor este > 150 EUR.

După acceptarea DV, dar înainte de acordarea liberului de vamă pentru mărfuri, dacă valoarea intrinsecă a mărfurilor este > 150 EUR	Autoritățile vamale pot refuza acordarea liberului de vamă pentru mărfuri sau pot sugera declarantului să solicite invalidarea declarației vamale cu setul de date H7 și să depună o nouă DV cu setul de date H1 sau o declarație simplificată. În mod alternativ, autoritățile vamale anulează decizia privind acceptarea declarației vamale și solicită depunerea unei declarații vamale cu setul complet de date sau a unei declarații simplificate care include valoarea în vamă corectă, iar declarantul are dreptul de a fi ascultat.	Autoritățile vamale	Articolele 27, 174, 188, 191 și 198 din CVU Articolele 8-10 din CVU-AD Articolele 8-9 din CVU-APA
După acordarea liberului de vamă pentru mărfuri, identificate de declarant	DV modificată, dacă valoarea rămâne sub 150 EUR	Declarantul	Articolul 173 alineatul (3) din CVU
În cursul controalelor vamale ulterioare	O decizie vamală oficială luată cu privire la rezultatele controlului vamal ulterior și la taxele	Autoritățile vamale	Articolul 29 din CVU Articolele 8-10 din CVU-AD Articolele 8-9 din CVU-APA

	la import care trebuie plătite. În cazul IOSS, trebuie informat, de asemenea, statul membru de identificare (cooperare administrativă)		
--	--	--	--

Articolul 25 alineatul (1) din DRR se referă la următoarele mărfuri:

- cele conținute în trimiteri cu o valoare de până la 45 EUR;
- cele adresate dintr-o țară terță de către o persoană particulară unei alte persoane particulare aflate pe teritoriul vamal al UE;
- mărfurile nu fac obiectul unui import comercial [mărfuri cu caracter ocazional, rezervate exclusiv uzului personal sau familial al destinatarului (și anume, al importatorului), care, prin natura sau cantitatea lor, nu prezintă nicio intenție de ordin comercial și sunt adresate destinatarului (și anume, importatorului) de către expeditor fără niciun fel de plată⁹];
- Se aplică limite cantitative pentru produse din tutun, alcool și băuturi alcoolice, parfumuri și apă de toaletă, în conformitate cu articolul 27 din DRR.

Trebuie remarcat faptul că, pentru mărfurile necomerciale, scutirea poate fi solicitată la nivel de articol, ceea ce înseamnă că, în cazul în care valoarea totală pe trimitere a două sau mai multe articole depășește valoarea de 45 EUR, se acordă scutire până la această valoare pentru astfel de articole în același mod precum în cazul în care acestea ar fi fost importate separat. Valoarea unui articol individual nu poate fi însă fracționată [articolul 26 alineatul (2) din DRR]. Cu toate acestea, scutirea de TVA se ia în considerare pentru întreaga trimitere și nu în raport cu mărfurile individuale ale trimerii respective¹⁰.

N.B. Mărfurile supuse scutirii de taxe vamale în temeiul altor articole din DRR (cum ar fi mostrele comerciale) și mărfurile returnate nu pot fi declarate utilizând DV cu un SRDS și trebuie să facă obiectul unei declarații simplificate sau al unei declarații standard cu set de date complet.

⁹ Natura comercială definită la articolul 25 alineatul (2) din DRR.

¹⁰ În conformitate cu articolul 1 alineatul (2) litera (c) din Directiva 2006/79/CE, „loturi mici de bunuri cu caracter necomercial” înseamnă loturile: (c) care conțin bunuri cu o valoare totală de cel mult 45 EUR;

În cazul în care valoarea cadourilor (altele decât produsele alcoolice, parfumurile și apele de toaletă sau tutunul și produsele din tutun) depășește pragul de 45 EUR, dar altfel îndeplinește condițiile pentru scutirea de taxe vamale în conformitate cu articolul 23 din DRR, declarația vamală este respinsă de autoritățile vamale și modificată de declarant prin înlocuirea codului regimului suplimentar C08 cu C07.

Atât timp cât valoarea mărfurilor nu depășește 150 EUR, nu se plătește nicio taxă vamală, însă mărfurile vor fi supuse plății TVA. Utilizarea declarației vamale cu setul de date H7 este posibilă dacă sunt îndeplinite alte condiții.

Exemple:

- a) O trimitere de la o persoană particulară la alta, cu o valoare de 30 EUR: Fără taxe la import, nu se plătește TVA, codul regimului suplimentar C08*
- b) O trimitere de la o persoană particulară la alta cu o valoare de 50 EUR: Fără taxe la import, se plătește TVA, codul regimului suplimentar C07*
- c) O trimitere de la o persoană particulară la alta, în valoare de 100 EUR, cuprinzând*
 - Articolul 1: cu o valoare de 20 EUR: fără taxe la import, se plătește TVA, codul regimului suplimentar C07*
 - Articolul 2: cu o valoare de 30 EUR fără taxe la import, se plătește TVA, codul regimului suplimentar C07*
 - Articolul 3: cu o valoare de 50 EUR fără taxe la import, se plătește TVA, codul regimului suplimentar C07*

Având în vedere că valoarea totală a trimiterii depășește 45 EUR, scutirea de TVA nu se poate aplica.

- d) O trimitere de la o persoană particulară la alta, în cadrul unei tranzacții comerciale (cum ar fi mărfuri vândute pe o interfață electronică C2C) cu o valoare mai mică de 150 EUR: Fără taxe la import, se plătește TVA, codul regimului suplimentar C07*

A se reține că, în scenariile (b), (c) și (d) de mai sus, codul regimului suplimentar C07 nu poate fi combinat cu F48 sau F49, întrucât atât IOSS, cât și regimurile speciale sunt aplicabile numai în cazul vânzărilor de mărfuri la distanță (B2C).

2) Mărfurile din această trimitere nu fac obiectul unor interdicții și restricții

Întrucât articolul 143a din CVU-AD prevede că nicio marfă care face obiectul unor interdicții și/sau restricții nu poate fi pusă în liberă circulație utilizând DV cu setul de date H7, nu este permisă includerea în declarație a mărfurilor care nu îndeplinesc această cerință. Aceste mărfuri, altele decât cele a căror punere în

liberă circulație este interzisă, vor continua să fie declarate cu ajutorul unei declarații vamale standard care conține toate informațiile relevante. Prin depunerea declarației vamale cu setul de date H7, declarantul declară că mărfurile nu fac obiectul unor interdicții și restricții.

Pentru a evalua această condiție, autoritățile vamale se vor baza pe informațiile furnizate în declarația vamală și, mai precis, în codul SA de 6 cifre, dar și în descrierea mărfurilor și pe numele și adresa exportatorului. În plus, depunerea ENS începând cu 2021 va constitui un nivel suplimentar care va oferi autorităților vamale mai multe informații pentru analiza riscurilor în scopuri de securitate și siguranță. Toate aceste date trebuie utilizate pentru declanșarea controalelor vamale relevante, care pot fi completate prin verificări aleatorii.

Operatorii expres au integrat în propriile sisteme un proces de verificare care implică identificarea interdicțiilor și a restricțiilor relevante pentru autoritățile vamale. Procesul în sine acoperă o abordare pe mai multe niveluri, cu etape diferite. În primul rând, evaluarea automată constă în aplicarea unor filtre bazate pe cuvinte-cheie din descrierile mărfurilor, împreună cu parametri suplimentari, cum ar fi greutatea și profilurile clienților, furnizate atât de expeditor, cât și de destinatar (și anume, importatorul). Sistemul oprește vămuirea acestor transporturi prin intermediul unei proceduri simplificate și le semnalează într-o listă de așteptare. În al doilea rând, intervenția umană este necesară pentru a efectua verificări suplimentare și pentru a realiza lucrările pregătitoare înainte de plasarea mărfurilor sub un regim vamal.

Este important de remarcat faptul că dispoziția de la articolul 143a din CVU-AD: „cu condiția ca mărfurile din trimiterea în cauză să nu facă obiectul unor interdicții sau restricții” nu poate fi înțeleasă ca excluzând toate mărfurile cu un cod SA din 6 cifre, care ar putea fi legate de o măsură privind interdicțiile și restricțiile prevăzută în TARIC, de la utilizarea DV cu un SRDS.

Se recomandă ca autoritățile vamale să efectueze verificări în legătură cu I&R în conformitate cu următoarele aspecte:

- atunci când toate mărfurile identificate prin codul NC din 8 cifre indicat sub codul SA din 6 cifre declarat fac obiectul unei măsuri I&R, acest cod SA este blocat, iar DV H7 este respinsă și
- atunci când numai unele dintre codurile NC din 8 cifre indicate sub codul SA din 6 cifre declarat sunt asociate cu o măsură I&R, DV H7 este semnalată și autoritățile vamale competente trebuie să efectueze controale suplimentare.

Se sugerează ca acest mod de operare să fie integrat în sistemul național de import al statelor membre printr-o soluție automată dezvoltată pentru punerea în aplicare a DV cu setul de date H7, în vederea asigurării unei verificări automate a măsurilor I&R și a acordării rapide a liberului de vamă pentru astfel de mărfuri.

2.2.4. Ce mecanism de colectare a TVA?

Declarația vamală cu setul de date H7 poate fi utilizată pentru următoarele mecanisme de colectare a TVA:

- Sistemul de import/Ghișeul unic pentru importuri sau IOSS (a se vedea secțiunea 3.1)
- Regimurile speciale pentru declararea și plata TVA la import (a se vedea secțiunea 3.2) și
- mecanismul standard de colectare a TVA (a se vedea secțiunea 3.3)

2.2.5. Ce cod aferent regimului?

Declarația vamală cu setul de date H7 trebuie utilizată cu codul aferent regimului „40 00”, astfel cum se prevede în anexa B la CVU-APA:

„H7	Declarație vamală pentru punerea în liberă circulație în legătură cu o trimitere care beneficiază de o scutire de taxe la import în conformitate cu articolul 23 alineatul (1) sau cu articolul 25 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1186/2009.	40 00”
-----	---	--------

Trimiterile nu ar trebui să fie eligibile pentru scutirea de taxe la import în cazul în care, înainte de punerea lor în liberă circulație, au fost plasate sub un alt regim vamal. Prin urmare, nu este permisă depozitarea (într-un antrepozit vamal sau într-o zonă liberă), cu excepția depozitării temporare, deoarece aceasta ar contraveni cerinței de expediere directă prevăzută la articolul 23 alineatul (1) din DRR.

Aceasta înseamnă că mărfurile care au fost inițial plasate sub regim de antrepozit nu pot fi declarate utilizând DV cu setul de date H7. Totuși, mărfurile în depozitare temporară sau plasate în regim de tranzit imediat după sosirea lor pe teritoriul vamal al Uniunii sau înainte de sosirea respectivă pot fi declarate utilizând această DV. În ambele cazuri, codul aferent regimului va fi „40 00”.

2.2.6. Măsuri tranzitorii

Măsuri tranzitorii pentru statele membre

Articolul 143a alineatul (3) din CVU-AD prevede următoarele:

„Până la datele de modernizare a sistemelor naționale de import menționate în anexa la Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/2151, statele membre pot prevedea ca

declarația menționată la alineatul (1) al prezentului articol să facă obiectul cerințelor în materie de date prevăzute în anexa 9 la Regulamentul delegat (UE) 2016/341.”

Seturile de date care pot fi utilizate în acest scop sunt următoarele:

- Setul de date al declarației simplificate în conformitate cu anexa 9 apendicele A tabelul 7 sau
- Declarația vamală standard de punere în liberă circulație în conformitate cu anexa 9 apendicele C1 coloana H.

2.3. Declarația vamală cu set complet de date – coloana H1

Având de trei ori mai multe elemente de date decât DV cu setul de date H7, declarația vamală standard rămâne o opțiune pentru declararea importului de trimeri cu valoare scăzută în UE. În plus, în anumite condiții (de exemplu, produse accizabile, produse care fac obiectul I&R etc.), declarația vamală H1 rămâne singurul set de date adecvat pentru punerea în liberă circulație a mărfurilor.

Cu toate acestea, având în vedere volumele, este important să se sublinieze faptul că utilizarea declarațiilor cu seturi de date reduse este preferată ori de câte ori este posibil, ținând seama de constrângerile de capacitate ale sistemelor informatice atât ale transportatorilor expres, cât și ale operatorilor poștali, precum și ale autorităților vamale naționale.

2.4. Utilizarea DV depuse în prealabil ca DDT

Atunci când se importă în UE trimeri cu valoare scăzută, orice formalitate suplimentară poate crește taxele pentru servicii și poate întârzia livrarea coletelor. Prin urmare, se recomandă fuzionarea anumitor formalități de intrare pentru aceste mărfuri specifice.

Articolul 192 din CVU-APA prevede posibilitatea de a considera o declarație vamală depusă în prealabil drept o declarație de depozitare temporară. Această dispoziție este valabilă pentru toate seturile de date și nu se limitează la declarația vamală cu setul de date H7. Aceasta se poate aplica în primul rând în cazurile în care declarația vamală este depusă de persoana care este, de asemenea, responsabilă de prezentarea mărfurilor. În cazul unei declarații depuse în prealabil, autoritățile vamale vor avea posibilitatea de a efectua analiza de risc înainte de sosire și, prin urmare, de a identifica trimiterile cu risc ridicat și de a permite acordarea rapidă a liberului de vamă pentru mărfurile cu risc scăzut imediat după prezentarea acestora.

2.5. Altele (simplificări, depunere unică)

Utilizarea declarației vamale cu setul de date H7 este voluntară și depinde de alegerea persoanei care o depune. Dacă nu este utilizată, persoana respectivă ar putea opta în schimb pentru utilizarea unei declarații vamale standard cu setul complet de date sau a declarației vamale simplificate. Totuși, aceasta din urmă necesită completarea mai multor elemente de date decât declarația vamală pentru anumite trimiteri cu valoare scăzută, și anume DV cu setul de date H7.

Pentru trimiterile poștale, rămâne posibilitatea de a utiliza declarația vamală cu setul de date H6.

Se aplică toate cerințele privind validarea numărului de identificare în scopuri de TVA din IOSS, asigurând colectarea TVA și raportarea către sistemul de supraveghere.

2.5.1. Declarația simplificată (DS)

Sub rezerva îndeplinirii condițiilor prevăzute în cadrul CVU pentru utilizarea unei astfel de simplificări, vămuirea TVS poate fi efectuată cu o DS.

În cazul IOSS, numărul de identificare în scopuri de TVA din IOSS trebuie furnizat în elementul de date 13 16 000 000 din setul de date al DV utilizate. Până la datele de modernizare a sistemelor naționale de import (cel târziu până la sfârșitul anului 2022), cerințele în materie de date pentru DS sunt cele din apendicele A la anexa 9 la ADT. În acest caz, numărul de identificare în scopuri de TVA din IOSS trebuie indicat în caseta 44 din DV. Prin urmare, ar fi posibil să se utilizeze DS în perioada de tranziție.

Statelor membre care utilizează declarația simplificată li se reamintește posibilitatea prevăzută la articolul 167 alineatul (1) litera (a) din CVU și faptul că pot să nu solicite o declarație suplimentară în cazul declarațiilor TVS [în conformitate cu articolul 167 alineatul (3) din CVU].

Este important de remarcat faptul că setul de date al DS este adaptat la nevoile tranzacțiilor comerciale tradiționale și conține mult mai multe elemente de date decât DV cu setul de date H7. Astfel, utilizarea sa ar putea reprezenta o povară atât pentru declaranți, cât și pentru autoritățile vamale (inclusiv obligația de a trimite date către SURV).

2.5.2. Înscrierea în evidențele declarantului (IED)

Înscrierea în evidențele declarantului este o simplificare vamală care necesită o autorizație care poate fi acordată în baza unor condiții și criterii specifice, definite în legislația vamală (articolul 182 din CVU). Ambele tipuri de înscrieri în evidențele declarantului (și anume, cu prezentarea mărfurilor și cu derogare de la obligația

prezentării mărfurilor) pot fi utilizate în scopul declarării TVS pentru punerea în liberă circulație cu ajutorul regimurilor speciale și al mecanismului standard de colectare a TVA la import.

Totuși, o astfel de simplificare nu este adecvată pentru sistemul IOSS, deoarece cerințele privind validarea numărului de identificare în scopuri de TVA din IOSS și raportarea lunară nu pot fi îndeplinite nici de înscrierea în evidențele declarantului cu prezentarea mărfurilor, nici de înscrierea în evidențele declarantului cu o derogare de la obligația de prezentare a acestora. În plus, trebuie să se considere că, în cazul înscrierii în evidențele declarantului, derogarea de la cerința de depunere a unei declarații suplimentare nu este posibilă, indiferent de mecanismul de colectare a TVA utilizat.

2.5.3. *Vămuirea centralizată*

Este important de remarcat faptul că utilizarea vămuirii centralizate necesită îndeplinirea mai multor condiții, astfel cum se prevede la articolul 179 din CVU (de exemplu, atunci când birourile vamale implicate sunt situate în două state membre diferite, este obligatorie o autorizație), iar DV trebuie depusă la biroul vamal unde este stabilit titularul autorizației. Această simplificare este privită ca un concept separat de vămuirea TVS prin intermediul sistemului IOSS, care respectă norme diferite: nu este necesară nicio autorizație și există posibilitatea depunerii DV de punere în liberă circulație oriunde în UE, deși DV trebuie depusă la același birou vamal în care mărfurile sunt prezentate în vamă.

În cazul în care TVS sunt puse în liberă circulație în baza regimurilor speciale sau a mecanismului standard de colectare a TVA, se aplică articolul 221 alineatul (4) din CVU-APA, iar DV se depune la „biroul vamal situat în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul mărfurilor”, și anume în statul membru de destinație finală a mărfurilor. Prin urmare, vămuirea centralizată este incompatibilă cu aceste două scenarii.

În ceea ce privește scenariul IOSS, vămuirea centralizată a TVS rămâne în afara domeniului de aplicare al acestui proiect din faza 2 a sistemului de vămuire centralizată pentru import (*Centralised Clearance for Import – CCI*). Interesul pentru un astfel de posibil proiect viitor urmează să fie explorat.

2.5.4. *Depunerea unică a declarației vamale și a declarației sumare de intrare (ENS)*

În centrul unei astfel de posibilități rămâne principiul potrivit căruia datele furnizate interfeței comune pentru comercianți ICS2 pot servi două scopuri diferite: obligațiile aferente ENS și obligațiile aferente declarației vamale.

În contextul punerii în liberă circulație a trimiterilor cu valoare scăzută, persoana care depune declarația prezintă datele o singură dată, cât mai curând posibil, iar ulterior autoritățile vamale le utilizează în diferitele scopuri necesare. Acest lucru va implica faptul că DV cu setul de date H7 este depusă împreună cu datele declarației sumare de intrare (ENS) prin intermediul interfeței comune pentru comercianți ICS2 (punct unic de intrare – ICC).

Totuși, această posibilitate nu este prevăzută înainte de implementarea versiunii 2 a ICS2 (programată pentru 1 martie 2023) – Chiar și acest lucru este foarte îndoielnic, deoarece această funcționalitate nu a fost elaborată în detaliu și, prin urmare, în acest stadiu, nu se preconizează că va fi acoperită de versiunea 2.

2.6. Vămuirea trimiterilor poștale

Toate trimiterile poștale importate în UE, indiferent de valoarea lor, pot fi declarate pentru punerea în liberă circulație utilizând DV standard cu setul complet de date (setul de date H1) sau, atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 166 din CVU, utilizând declarația simplificată (setul de date I1).

În plus, tabelul de mai jos prezintă posibilele formalități simplificate pentru vămuirea acestor mărfuri, în funcție de valoarea lor:

Mărfuri ≤ 150 EUR	DV H7 electronică	Începând cu 1.7.2021	- Mărfurile care fac obiectul scutirii de taxe vamale (articolele 23 și 25 din DRR) - Ø I&R - Regimul vamal 40 00 exclusiv
	Declarație vamală conform ADT – Anexa 9	până la modernizarea sistemelor naționale de import (cel târziu până la 31.12.2022)	- Dreptul statelor membre de a utiliza această alternativă atunci când H7 nu este încă disponibil
	Orice alt act prin prezentare (CN22/23)	Până la sfârșitul perioadei de implementare a ICS-2 (cel târziu până la 1 octombrie 2021)	- SM asigură o perioadă de implementare și permite utilizarea acestui act - Mărfurile care fac obiectul scutirii de taxe vamale (articolele 23 și 25 din DRR) - Ø I&R - Ø IOSS sau regimurile speciale utilizate pentru

			TVA - Date acceptate de autoritățile vamale
Mărfuri în cadrul unei trimiteri poștale ≤ 1 000 EUR	DV H6 electronică	Începând cu 1 mai 2016	- Ø I&R - Ø CPC 42/63
	Orice alt act prin prezentare (CN22/23)	Până la modernizarea sistemelor naționale de import (cel târziu până la 31.12.2022)	- Nu sunt disponibile pentru mărfurile din trimiterile poștale care intră sub incidența articolului 143a din AD (mărfuri ≤ 150 EUR) - Dacă statul membru acordă această posibilitate
Mărfuri > 1 000 EUR	DV H1 electronică	Începând cu 1 mai 2016	
	Declarație vamală conform ADT – Anexa 9	Până la modernizarea sistemelor naționale de import (cel târziu până la 31.12.2022)	

2.6.1. Descrierea articolului 144 din CVU-AD și a setului de date redus din anexa B coloana H6

Setul de date redus prevăzut la articolul 144 din CVU-AD poate fi utilizat pentru declararea în vederea punerii în liberă circulație a mărfurilor dintr-o trimitere poștală cu o valoare care nu depășește 1 000 EUR. O astfel de posibilitate a fost introdusă de CVU și este disponibilă de la 1 mai 2016. Aceasta a fost menținută pentru a nu compromite evoluțiile actuale din unele state membre care au pus deja în aplicare sau au planificat o astfel de facilitare.

Descriere

Astfel cum s-a descris în capitolul anterior, eliminarea pragului *de minimis* în materie de TVA va introduce obligativitatea unei declarații vamale pentru toate mărfurile, inclusiv pentru cele cu o valoare mai mică de 22 EUR, care sunt declarate în prezent prin orice alt act de către operatorii poștali. Articolul 144 din CVU-AD prevede o declarație vamală standard cu un set redus de date (H6) dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

- declarația este limitată la mărfurile din trimiterile poștale declarate de operatorii poștali;
- mărfurile nu fac obiectul unor interdicții și restricții și

- mărfurile au o valoare maximă de 1 000 EUR.

Utilizarea acestei declarații vamale specifice pentru libera circulație nu este obligatorie, dar rămâne la latitudinea operatorilor poștali dacă să o utilizeze sau nu.

Este important de remarcat faptul că, odată ce declarația H6 este furnizată în sistemul național de import, toate mărfurile din trimerile poștale în valoare de până la 1 000 EUR și care nu fac obiectul unor I&R pot fi declarate utilizând acest set de date. Aceasta include mărfurile care intră sub incidența articolului 143a din CVU-AD.

Perioada de tranziție:

Este prevăzută o perioadă de tranziție pentru punerea în aplicare a declarației vamale cu un set redus de date (coloana H6) până la datele de modernizare a sistemelor naționale de import și cel târziu până la 31 decembrie 2022 în ceea ce privește mărfurile din trimerile poștale, altele decât cele care intră sub incidența articolului 143a din CVU-AD. În această perioadă, mărfurile dintr-o trimitere poștală cu o valoare cuprinsă între 150,01 EUR și 1 000 EUR pot fi declarate în vederea punerii în liberă circulație prin orice alt act. Aceasta înseamnă că declarația vamală de punere în liberă circulație este considerată ca fiind depusă și acceptată prin actul de prezentare a mărfurilor în vamă, cu condiția ca acestea să fie însoțite de o declarație CN22 sau CN23.

Alegerea privind permisiunea de utilizare a declarației prin orice alt act în timpul perioadei de tranziție aparține statului membru.

2.6.2. Tranziția pentru poștă – condiții și termen-limită pentru utilizarea declarării prin orice alt act

Descriere

Până la sfârșitul perioadei de implementare a versiunii 1 a ICS-2, mărfurile din trimerile poștale pot fi declarate prin orice alt act, sub rezerva anumitor condiții. Această dispoziție acoperă perioada cuprinsă între intrarea în vigoare a pachetului privind TVA pentru comerțul electronic și data de 1 octombrie 2021.

Condițiile sunt următoarele:

- autoritățile vamale au acceptat utilizarea acestui act și datele furnizate de operatorul poștal;
- TVA nu este declarată în cadrul regimului special prevăzut în titlul XII capitolul 6 secțiunea 4 din Directiva 2006/112/CE pentru vânzările la distanță de mărfuri importate din țări terțe sau teritorii terțe (și anume, IOSS) și nici utilizând regimurile speciale pentru declarare și plata TVA la import prevăzute în titlul XII capitolul 7 din directiva menționată;

- mărfurile beneficiază de scutirea de taxe la import în conformitate cu articolul 23 alineatul (1) sau cu articolul 25 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1186/2009;
- trimiterea este însoțită de o declarație CN22 sau CN23.

Exemplu:

Un colet care conține un cadou supus scutirii de taxe vamale în conformitate cu articolul 25 alineatul (1) din DRR este declarat în vederea punerii în liberă circulație prin prezentarea sa în vamă, utilizând declarația CN23.

În ceea ce privește procesul de returnare a coletelor nelivrate, articolul 220 alineatul (2) din actul de punere în aplicare poate fi aplicat în continuare în perioada de tranziție, dacă acest lucru este acceptat de autoritățile vamale ale statului membru în cauză (până cel târziu la 1 octombrie 2021). În cazul în care trimiterile nu pot fi livrate destinatarului (și anume, importatorului), se consideră că declarația de punere în liberă circulație realizată prin actul de prezentare în vamă nu a fost depusă, iar mărfurile sunt considerate a fi depozitate temporar până când sunt distruse, reexportate sau eliminate în alt mod în conformitate cu articolul 198 din CVU.

2.6.3. Scenarii de vămuire pentru trimiterile poștale începând cu 1 iulie 2021

2.6.3.1. Sistemul IOSS

Procesul de vămuire cu ajutorul IOSS se bazează pe următoarele principii:

- TVA este plătită de furnizori (presupuși) sau de intermediarii acestora către autoritățile fiscale naționale din statul membru de identificare;
- Trimiterile poștale pot fi declarate utilizând sistemul IOSS într-un alt stat membru decât statul membru de destinație;
- În aceste cazuri, este esențial ca operatorul poștal/autoritățile vamale din statul membru de destinație să poată recunoaște cu ușurință statutul unional al trimiterilor declarate și puse în liberă circulație prin intermediul sistemului IOSS.
- Procesul poștal standard implică, de obicei, borderouri de predare (CN 37, CN 38, CN 41) și etichete pentru saci de suprafață (CN 34, CN 35, CN 36) din țara de expediere către țara de destinație, care este, de obicei, țara în care se depune declarația vamală de punere în liberă circulație. De obicei, punctul de tranzit nu este implicat în procesul de vămuire în vederea punerii în liberă circulație – scenariul în care trimiterile din afara Uniunii se află în același recipient cu mărfurile unionale (declarate prin sistemul IOSS) este foarte puțin probabil. În plus, trebuie să se considere că ITMATT este trimis doar către poșta din țara de destinație, ceea ce

înseamnă că, cu excepția cazului în care există un acord între punctele de origine, de tranzit și de destinație, țara de tranzit (în cazul tranzitului) nu va primi mesajul ITMATT pentru a putea vămui mărfurile.

Exemplul 1:

Mărfuri expediate de USPS cu destinație în DE, transportate pe cale aeriană până în LU și pe cale rutieră până la destinația lor finală în DE, unde se depune declarația vamală de punere în liberă circulație.

Fiecare trimitere individuală care conține mărfuri trebuie să aibă un formular de declarație vamală CN22 sau CN23. Mărfurile sunt transportate în temeiul convenției UPU, iar USPS emite un borderou de predare în scopul transportului pentru compania aeriană care aduce aceste expedieri poștale în LU. Pentru segmentul de transport din LU în DE, ar putea fi utilizat fie un borderou de predare (cu etichete galbene), fie un document CMR (cu regimul T1).

Cazul 1: Post Luxembourg nu este implicată în procesul de tranzit (tranzit închis)

- Deutsche Post trebuie să aibă o unitate (cu un cod IMPC) în Luxemburg pentru a avea dreptul să aplice etichete galbene. În acest caz, expedierile se află sub regimul de tranzit poștal și trebuie să poarte o etichetă galbenă. De obicei, camioanele care sunt utilizate pentru transporturi de la un punct de tranzit la o destinație conțin mai multe tipuri de mărfuri (neunionale și unionale). Diferitele tipuri de mărfuri trebuie să fie separate în recipiente diferite. Deutsche Post din LU întocmește un borderou de predare pentru transportul acestora din LU în DE, iar acest document va include informații privind toate recipientele incluse în camion.
- În cazul în care mărfurile expediate sunt predate unui operator nepoștal din LU, acesta trebuie să instituie un regim de tranzit T1 în cadrul NCTS. În plus, acest operator trebuie să întocmească un document CMR pentru transportul acestora din LU în DE. Ulterior, după sosirea în DE, Deutsche Post trebuie să trimită un mesaj acestui operator pentru a încheia regimul T1.

Cazul 2: Post Luxembourg este implicată în procesul de tranzit (tranzit deschis)

- Mărfurile expediate se află în regim de tranzit poștal, iar mărfurile unionale și neunionale trebuie să fie separate în recipiente diferite. Post Luxembourg lipește etichete galbene pe recipientele care conțin mărfuri neunionale și sunt în tranzit. Ulterior, aceasta întocmește un borderou de predare pentru transportul mărfurilor expediate din LU în DE, iar acest document va include informații privind toate recipientele incluse în camion.

Pentru transportul către DE în cadrul regimului de tranzit poștal, eticheta galbenă trebuie lipită pe recipient (a se vedea descrierea din Manualul de tranzit) atunci când este prezentat la intrarea în UE de către un operator poștal din UE. Eticheta galbenă este o dovadă pentru autoritățile vamale din statul membru de tranzit și cel de destinație că mărfurile sunt mărfuri neunionale (nu au fost puse în liberă circulație).

Exemplul 2:

Mărfuri expediate de USPS cu un destinatar în DE, dar destinate LU pentru vămuire: transport aerian către LU, vămuire în LU în cadrul sistemului IOSS și transport rutier la destinație în DE.

- Procesul de vămuire poate fi efectuat de operatorul poștal la primul punct de intrare în UE, depunerea unei DV cu setul de date H7 (dacă se aplică);
- Dacă este efectuat de operatorul poștal în țara de tranzit, acesta include operatorul poștal național al țării sau un reprezentant al oricărui operator poștal din UE care are un cod IMPC.

În toate cazurile, niciunui operator care nu are codul IMPC nu i se permite să vămuiască expedierile în țara de tranzit cu documentație UPU.

- În toate cazurile în care se utilizează tranzitul, borderoul de predare și datele ITMATT vor fi din SUA către LU, iar transportul poștal din SUA se termină în LU, pentru transportul rutier poștal către DE urmând să se creeze un nou transport poștal.
- În cazul în care mărfurile au fost puse în liberă circulație într-un alt stat membru decât statul membru de destinație finală, acest lucru ar trebui să permită identificarea clară de către autoritățile vamale din statul membru de destinație,
- După această etapă, trimerile poștale sunt considerate transporturi intra-UE și sunt transportate la punctul de destinație din UE fără nicio procedură vamală suplimentară (fără aplicarea de etichete galbene).

Procesul de vămuire a mărfurilor la primul punct de intrare de către operatorul poștal este posibil numai dacă acesta face obiectul unui acord între operatorul de tranzit și punctul de destinație din motive operaționale (a se vedea articolul 20.3 din Convenția UPU).

Ori de câte ori vămuirea în vederea punerii în liberă circulație nu este efectuată în țara de destinație a trimiterii, ci în alt stat membru, este esențial ca statutul de mărfuri unionale să fie ușor de recunoscut în țara de destinație. În special în cazurile în care eticheta/ștampila poștală originală a unei țări terțe se află încă pe pachet, iar aspectul pachetului nu poate fi distins între mărfurile unionale și cele neunionale [și anume, atunci când este trimis de un operator poștal cu sediul în UE de la un birou de schimb extrateritorial (ETOE) dintr-o țară terță care utilizează ștampilele poștale ale operatorului cu sediul în UE].

2.6.3.2.Sistemul regimurilor speciale

Operatorul de tranzit trebuie să urmeze următoarea procedură:

- Se aplică etichete galbene fie pe fiecare articol în cazul unui scenariu de tranzit deschis, fie pe recipiente în cazul unui scenariu de tranzit închis;
- Se trimit mesaje EDI relevante către punctul de destinație.

2.6.3.3.Mecanismul standard de colectare a TVA

Procesul aplicabil în cadrul procedurii standard este identic cu cel descris în secțiunea 2.6.3.2 în ceea ce privește regimurile speciale.

3. MECANISME DE COLECTARE A TVA

3.1. SISTEMUL IOSS

3.1.1. Conceptul principal și descrierea procesului

Conceptul principal

De la 1 iulie 2021, toate mărfurile cu valoare scăzută importate în UE vor fi supuse TVA. A fost creat un regim special pentru vânzările la distanță de mărfuri importate din țări terțe sau teritorii terțe în UE pentru declararea și plata TVA pentru vânzările la distanță de mărfuri importate, așa-numitul ghișeu unic pentru importuri (IOSS).

Explicația de mai jos este o scurtă prezentare generală a IOSS și este menită să acopere conceptele de bază și funcționarea sistemului. Pentru o înțelegere deplină a sistemului, vă rugăm să consultați secțiunea 4.2 din [Notele explicative privind TVA](#) care include, printre altele, tranzacțiile acoperite, utilizatorii sistemului și modul de funcționare a acestuia.

Utilizarea sistemului special (IOSS) nu este obligatorie pentru vânzători. În contextul prezentului document de orientare, termenul „vânzător” se poate referi la furnizori, furnizorii subiacenți (*underlying suppliers*) și furnizorii presupuși (*deemed suppliers*) (interfața electronică), după caz. În plus, astfel de vânzători pot fi obligați să desemneze un intermediar care să utilizeze IOSS.

Pentru a utiliza IOSS, o persoană impozabilă sau intermediarul acesteia trebuie să se înregistreze în IOSS și va obține un număr de identificare în scopuri de TVA în IOSS. Detalii privind persoanele care pot utiliza IOSS pot fi găsite în secțiunile 4.2.4 și 4.2.5 din [Notele explicative privind TVA](#). Detalii privind procesul de înregistrare sunt disponibile în Ghidul privind OSS. Un vânzător care a ales să utilizeze IOSS trebuie să declare toate vânzările sale la distanță de mărfuri cu valoare scăzută importate către consumatori din întreaga UE, utilizând acest număr de identificare în scopuri de TVA în IOSS. Controlul pentru a se

asigura că vânzătorul a colectat TVA în cadrul IOSS pentru toate vânzările de mărfuri cu valoare scăzută pentru consumatorii din UE va fi realizat de autoritățile fiscale din statul membru de identificare.

Domeniul de aplicare al sistemului special (IOSS) este limitat la vânzările la distanță de mărfuri în loturi cu o valoare intrinsecă care nu depășește 150 EUR la momentul livrării, importate dintr-un teritoriu terț sau dintr-o țară terță în UE. Mărfurile supuse accizelor sunt excluse din IOSS [de regulă, alcoolul sau produsele din tutun, în conformitate cu articolul 2 alineatul (3) din Directiva TVA].

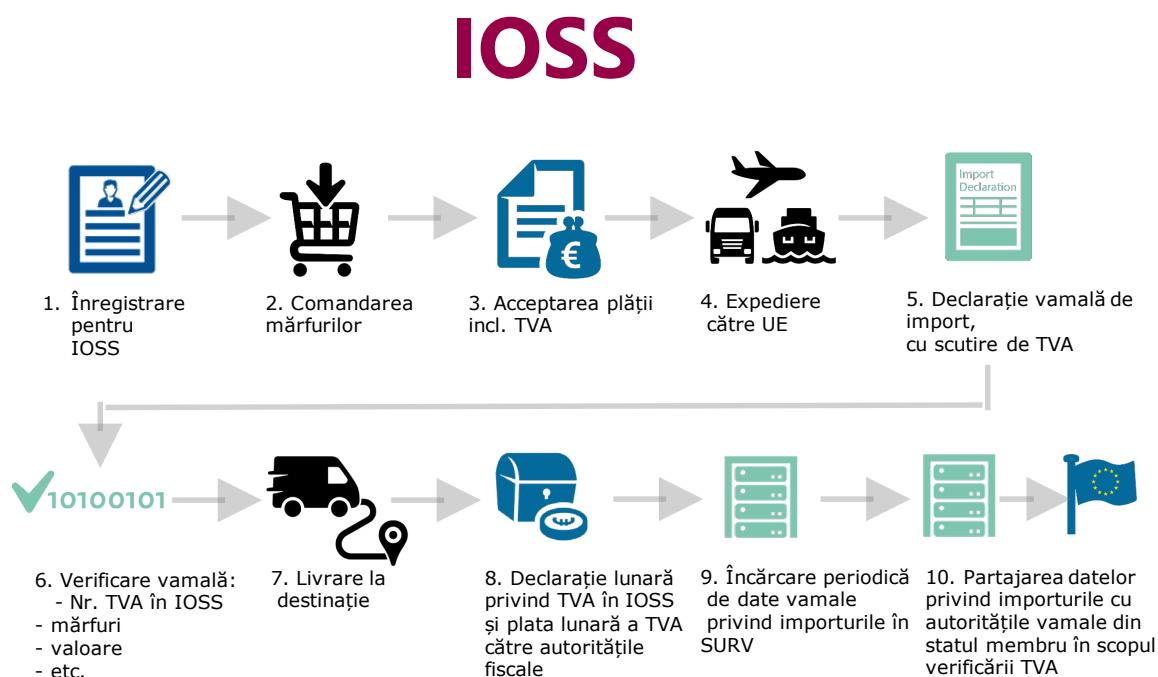
Pentru o descriere mai detaliată a domeniului de aplicare al IOSS, a se vedea secțiunea 4.2.3 din [Notele explicative privind TVA](#). În plus, pentru o sinteză a domeniului de aplicare al IOSS, al regimurilor speciale și al declarației vamale H7, a se vedea *anexa 1*.

Descrierea procesului

În esență, IOSS funcționează după cum urmează:

- Vânzătorul se înregistrează în scopuri de TVA într-un stat membru, percepe și colectează TVA pentru vânzările la distanță de mărfuri expediate/transportate către consumatori din UE și declară și plătește TVA statului membru de identificare care o va distribui apoi între statele membre de destinație a mărfurilor.
- Mărfurile sunt apoi scutite de TVA la importul în UE. Autoritățile vamale ale statului membru de import întocmesc lunar o listă a valorii importurilor pentru fiecare număr de identificare în scopuri de TVA din IOSS și o transmit administrației fiscale a statului membru de identificare.

O prezentare generală a procesului IOSS este inclusă în următoarea imagine¹¹:

Importul de mărfuri din țări terțe sau teritorii terțe

Pentru vânzările la distanță de mărfuri importate din teritorii terțe sau țări terțe prin intermediul IOSS, faptul generator intervine și TVA devine exigibilă la momentul livrării (atunci când plata este acceptată).

Pentru a evita dubla impunere, importul mărfurilor declarate cu un număr valid de identificare în scopuri de TVA în IOSS este scutit de TVA. O declarație vamală (H1, H6, H7 sau I1) cu un număr valid de identificare în scopuri de TVA în IOSS și codul regimului suplimentar „F48” trebuie considerată drept o „cerere” de scutire de TVA la import. Autoritățile vamale vor efectua controale pentru a verifica dacă sunt îndeplinite condițiile pentru importul scutit de TVA și, dacă este cazul, condițiile de utilizare a declarației vamale specifice. În cazul în care una dintre condiții nu este îndeplinită, declarația vamală trebuie respinsă¹² (de exemplu, în cazul unui număr nevalid de identificare în scopuri de TVA în IOSS) sau trebuie modificată de către declarant (de exemplu, în cazul subevaluării cu o valoare intrinsecă care nu depășește încă 150 EUR).

¹¹ Trebuie remarcat faptul că acesta este un scenariu simplificat, există diferite alternative. (de exemplu, în cazul plății, aceasta poate fi efectuată și la livrare).

¹² Articolul 172 din CVU prevede că numai DV care respectă condițiile prevăzute în capitolul 2 din CVU pot fi acceptate. Aceste cerințe se referă la informațiile necesare pentru aplicarea dispozițiilor referitoare la regimul vamal pentru care au fost declarate mărfurile.

Exemplu privind utilizarea articolului 143a din CVU-AD:

Punerea în liberă circulație în statul membru A a unui colet IOSS care conține două tricouri comandate online cu o valoare de 30 EUR fiecare, cu destinația finală în statul membru B. Un număr valid de identificare în scopuri de TVA din IOSS este indicat în E.D. 13 16 000 000, iar codurile regimurilor suplimentare C07 și F48 în E.D. 11 10 000 000. Mărfurile nu fac obiectul unor interdicții și restricții.

3.1.2. Răspunderea actorilor în cadrul sistemului IOSS

Normele privind TVA pentru comerțul electronic prevăd răspunderea persoanei impozabile care utilizează IOSS (sau, dacă este cazul, a intermediarului acesteia)¹³ pentru colectarea și plata TVA pentru vânzările la distanță de mărfuri importate, precum și obligația acestora de a depune declarația IOSS privind TVA. Intermediarul pentru IOSS este un concept diferit de cel al declarantului sau al reprezentantului acestuia implicat în punerea în liberă circulație a mărfurilor în UE.

În ceea ce privește răspunderea vamală, aceasta revine declarantului declarației vamale și depinde de tipul de reprezentare. În cazul reprezentării directe, răspunderea reprezentantului este limitată în conformitate cu articolul 18 din CVU, deoarece declarantul este persoana reprezentată.

În cazul reprezentării indirecte, reprezentantul devine declarant și este răspunzător în solidar cu persoana reprezentată.

Importatorul poate, de asemenea, să vămuiască mărfurile în mod direct, și anume fără ca reprezentantul vamal să fie el însuși declarant.

3.1.3. Numărul de identificare în scopuri de TVA din IOSS

- 1. Există posibilitatea de a asocia trimiterea cu un identificator unic, o scrisoare de transport aerian, un număr unic al trimiterii sau un număr unic al tranzacției generat de interfața electronică?*

În declarația vamală există posibilitatea de a include informații privind un identificator unic generat de vânzătorul subiacent/interfața electronică (elementul de date 12 08 000 000 Număr de referință/UCR – opțional pentru operatorul economic) care, în acest context, poate lua, de regulă, forma numărului comenzii sau a numărului unic al trimiterii. Aceste informații pot fi utilizate în activitățile post-audit. În plus, trimiterea este întotdeauna identificată prin referința documentului de transport. În cazul în care interfața electronică cunoaște referința documentului de transport, legătura între livrare (tranzacția comercială) și importul mărfurilor poate fi stabilită cu ușurință.

¹³ Articolele 369I-369x din Directiva TVA.

2. Este posibilă implicarea interfeței electronice în fluxul de date către autoritățile vamale, și anume în transmiterea datelor electronice privind trimiterile direct către transportator sau autoritățile vamale?

Dacă interfața electronică depune ea însăși declarația vamală, numărul de identificare în scopuri de TVA din IOSS poate fi furnizat direct autorităților vamale din UE în declarația vamală. Transmiterea exclusiv a numărului de identificare în scopuri de TVA din IOSS de către interfețele electronice către autoritățile vamale din UE fără depunerea declarației vamale nu este posibilă. Cu toate acestea, pe termen mediu, Comisia Europeană lucrează la introducerea unui schimb direct de informații între interfețele electronice/furnizori și autoritățile vamale.

3. Ce se întâmplă atunci când numărul de identificare în scopuri de TVA din IOSS lipsește din declarația vamală sau nu este valid?

Prezența/validitatea numărului de identificare în scopuri de TVA din IOSS furnizat într-o declarație vamală este verificată electronic de autoritățile vamale în registrul cu numere de identificare în scopuri de TVA din IOSS. Baza de date va conține toate numerele de identificare în scopuri de TVA din IOSS atribuite de toate statele membre, inclusiv data de începere și de încetare a validității acestora.

Declaranții pot verifica doar prezența numărului de identificare în scopuri de TVA din IOSS. Aceștia nu pot verifica validitatea sa, deoarece nu au acces la baza de date cu numere de identificare în scopuri de TVA din IOSS. Numai autoritățile vamale ale statelor membre au acces la această bază de date prin intermediul sistemelor lor naționale de import.

Pentru mai multe detalii privind declarantul, a se vedea secțiunea 2.2.2. Vânzătorul/interfața electronică va trebui să comunice acest număr importatorului (și anume, destinatarului) sau reprezentantului său vamal.

În cazul în care numărul de identificare în scopuri de TVA din IOSS menționat într-o declarație vamală nu este valid sau nu este furnizat deloc, regimul de import nu poate fi utilizat, iar scutirea de TVA la import nu poate fi acordată. În consecință, TVA va fi percepută la import de către autoritățile vamale.

Responsabilitatea furnizării unui număr valid de identificare în scopuri de TVA din IOSS îi revine vânzătorului/interfeței electronice. Declarația vamală cu un număr invalid de identificare în scopuri de TVA din IOSS va fi respinsă și va fi necesar să se depună o nouă declarație vamală în vederea utilizării regimurilor speciale sau a mecanismului standard de colectare a TVA și să se declare mărfurile respective la biroul vamal competent.

Cu toate acestea, în cazul în care numărul incorrect de identificare în scopuri de TVA din IOSS rezultă dintr-o greșeală de ortografie, declarantul poate totuși să solicite scutirea de

TVA în baza IOSS într-o nouă declarație vamală, în cazul în care dispune de numărul corect de identificare în scopuri de TVA din IOSS (eroare în transmiterea inițială).

4. Declarații vamale pot beneficia de răspunderea limitată prevăzută la articolul 5c din Regulamentul de punere în aplicare privind TVA?

Dispozițiile articolului 5c din Regulamentul de punere în aplicare privind TVA se aplică numai interfețelor electronice menționate la articolul 14a din Directiva TVA. Acestea nu sunt menite să acopere obligațiile vamale.

Pentru a avea o dispoziție similară de protecție în legislația vamală, ar fi necesară o modificare a CVU.

3.1.4. Pragul de 150 EUR

5. Ce se întâmplă dacă autoritățile vamale consideră că mărfurile pentru care a fost utilizat IOSS sunt subevaluate și că valoarea intrinsecă corectă depășește 150 EUR? Pe seama cui este depusă declarația de import?

În anumite situații, valoarea intrinsecă poate depăși pragul de 150 EUR în pofida bunei-credințe a persoanei în cauză, de exemplu, poate rezulta din fluctuații ale cursului de schimb (a se vedea punctul 3.1.5), comenzi grupate (a se vedea punctul 3.1.6) etc.

Pentru situațiile în care, la prezentarea mărfurilor în vamă, autoritățile vamale au suspiciunea justificată că valoarea intrinsecă depășește 150 EUR (cum ar fi stabilirea eronată a prețurilor sau subevaluarea deliberată de către furnizor), autorităților vamale din statul membru de import le va reveni sarcina de a colecta TVA la import și taxele vamale la vămuirea mărfurilor, chiar dacă mărfurile au fost declarate prin IOSS (de exemplu, consumatorul a plătit deja TVA furnizorului sau interfeței electronice). Acest lucru se va întâmpla în special în situațiile în care procedurile de verificare în conformitate cu articolul 140 din CVU-APA nu conduc, în cele din urmă, la confirmarea valorii declarate a tranzacției.

În această situație, dacă statul membru în care mărfurile IOSS au fost declarate pentru punerea în liberă circulație este diferit de statul membru în care mărfurile sunt transportate/expediate, mărfurile vor fi vămuite în conformitate cu normele aplicabile trimitărilor cu o valoare mai mare de 150 EUR.

Declarantul/reprezentantul acestuia va depune o nouă declarație de import utilizând setul de date H1 sau, dacă este cazul, setul de date H6 ori I1. În cazul în care importatorul acceptă livrarea mărfurilor, acesta ar trebui să plătească autorităților vamale TVA la import și, eventual, taxe vamale. În plus, declarantul solicită invalidarea declarației vamale inițiale (a se vedea detalii în capitolul 5).

Totuși, importatorul poate refuza mărfurile, caz în care se aplică practicile și formalitățile vamale obișnuite.

În ambele cazuri, importatorul poate contacta furnizorul sau interfața electronică pentru a recupera TVA (și, eventual, valoarea mărfurilor în caz de refuz) plătită incorect la momentul livrării. În acest scop, consumatorul poate utiliza dovada plății către autoritățile vamale sau decizia vamală privind mărfurile distruse ori abandonate. Dovada efectivă va depinde de preluarea sau refuzul mărfurilor de către importator (și anume, destinatar). În această situație și dacă acesta a plătit valoarea recalculată a TVA și, după caz, taxa vamală, acesta va utiliza decizia vamală privind acordarea liberului de vamă pentru mărfuri și plata TVA ca dovadă pentru rambursarea de la furnizor sau interfața electronică. În cazul în care acesta refuză primirea mărfurilor, atunci mărfurile sunt returnate și, în principiu, furnizorul nu ar trebui să solicite nicio dovadă suplimentară în afara dovezii exportului.

În cazul în care TVA este colectată la importul mărfurilor, această livrare de mărfuri nu ar trebui inclusă în declarația IOSS privind TVA. Pe baza dovezii plății efectuate de consumator către autoritățile vamale, furnizorul sau interfața electronică ori intermediarul își poate corecta declarația și evidențele IOSS privind TVA.

Pentru detalii suplimentare privind formalitățile vamale aplicabile, a se vedea secțiunea 2.2.3 din prezentul document.

6. Cum verificați dacă mărfurile nu sunt subevaluate?

Este de competența autorităților vamale ale statelor membre de import să verifice valoarea mărfurilor importate, utilizând criteriile de evaluare a riscurilor, în special în cazul în care îndoieli întemeiate determinate de prețurile anormal de scăzute impun inițierea procedurilor de verificare în conformitate cu articolul 140 din CVU-APA. Lucrătorii vamali iau în considerare mai mulți factori în evaluarea riscurilor, valoarea mărfurilor fiind doar unul dintre acești factori.

7. Ce se întâmplă dacă mărfurile sunt subevaluate, dar valoarea intrinsecă corectată nu depășește 150 EUR?

Din punct de vedere vamal, condițiile pentru utilizarea declarației de import cu setul de date H7 sunt în continuare îndeplinite. Totuși, declarația vamală trebuie modificată în ceea ce privește valoarea intrinsecă în conformitate cu procedura descrisă în secțiunea 2.2.3.

În această situație, importul de mărfuri cu valoare scăzută ar trebui să beneficieze în continuare de scutirea de TVA la import, cu condiția ca în declarația vamală să fie furnizat un număr valid de identificare în scopuri de TVA din IOSS și să fie îndeplinite condițiile pentru utilizarea IOSS. Mărfurile vor fi puse în circulație fără plata TVA

suplimentară la vamă (suma corectă a TVA trebuie declarată în declarația IOSS privind TVA și trebuie plătită de furnizor sau de interfața electronică, direct sau printr-un intermediar desemnat în acest scop). TVA suplimentară va fi recuperată prin cooperare administrativă între autoritățile vamale și autoritățile fiscale.

Declarantul în vamă nu ar trebui să fie considerat răspunzător pentru TVA suplimentară în această situație, cu excepția cazului în care circumstanțe specifice, de exemplu implicarea într-o schemă de fraudă, și legislația națională aplicabilă justifică răspunderea declarantului.

8. *Dacă se utilizează IOSS, cine are obligația de a plăti TVA suplimentară (precum și penalități și dobânzi) atunci când se detectează subevaluarea după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri?*

Auditul ulterior acordării liberului de vamă va fi efectuat de autoritățile fiscale prin verificarea declarației IOSS privind TVA și a evidențelor vânzătorului. În această situație, singura persoană obligată să plătească TVA suplimentară (precum și penalități și dobânzi) după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri prin intermediul IOSS este furnizorul, furnizorul presupus sau intermediarul. Declarantul poate fi, în cele din urmă, tras, de asemenea, la răspundere atunci când este implicat în mod activ într-o schemă de fraudă.

9. *Ce se întâmplă dacă valoarea mărfurilor la momentul prezentării lor în vamă este diferită de cea indicată în documentele care însoțesc mărfurile (de exemplu, la momentul cumpărării, mărfurile au beneficiat de o perioadă de promovare/reducere)?*

Valoarea intrinsecă la import este prețul net plătit de consumator la momentul livrării (și anume la momentul acceptării plății efectuate de către consumator), astfel cum se arată în documentul care însoțește mărfurile (și anume, factura comercială). În cazul în care există îndoieli, autoritățile vamale pot solicita consumatorului (și anume, importatorului) dovada plății înainte de punerea în liberă circulație a mărfurilor.

3.1.5. *Cursul de schimb*

Atunci când furnizorul/interfața electronică optează pentru regimul de import, toate vânzările la distanță de mărfuri importate care nu depășesc 150 EUR trebuie declarate în cadrul IOSS. IOSS, cu toate avantajele sale, nu se aplică însă vânzărilor de mărfuri cu o valoare mai mare de 150 EUR. Pentru a stabili dacă IOSS se aplică unei vânzări specifice, furnizorul/interfața electronică trebuie să utilizeze cursul de schimb stabilit la articolul 91 alineatul (2) din Directiva TVA (pentru cursul de schimb zilnic al Băncii Centrale Europene) aplicabil în ziua în care plata este acceptată, indiferent de momentul în care mărfurile vor fi importate efectiv în UE.

La import, pragul de 150 EUR este verificat din nou în scopuri vamale, de această dată utilizând cursul de schimb aplicabil pentru stabilirea valorii în vamă, și anume cursul de schimb valabil la momentul importului. Acesta din urmă este stabilit în luna precedentă și se aplică tuturor importurilor care au loc în luna în curs.

Pentru a evita situațiile în care un preț mai mic de 150 EUR la momentul livrării ar depăși pragul de 150 EUR la import, se recomandă ca vânzătorul/interfața electronică IOSS să indice în factura care însoțește trimiterea prețul în EUR, astfel cum a fost stabilit la momentul în care a fost acceptată plata pentru mărfuri. Acesta va fi acceptat de autoritățile vamale la importul mărfurilor în UE și, astfel, se va preveni posibila dublă impunere a TVA la import.

În cazul în care statul membru de import folosește o altă monedă decât euro, se recomandă ca statul membru să accepte suma declarată în euro pe factură, conform dispozițiilor de mai sus, atât în scopuri vamale, cât și fiscale. Cu toate acestea, în cazul în care prețul în EUR nu este indicat pe factură, autoritățile vamale trebuie să utilizeze cursul de schimb valabil la momentul importului.

Exemplu:

Vânzările la distanță de mărfuri în cadrul sistemului IOSS cu o destinație finală în DE, care intră în UE prin PL, unde sunt declarate pentru punerea în liberă circulație. Factura care însoțește trimiterea este exprimată în EUR, iar autorităților vamale PL li se recomandă să accepte valoarea în EUR.

Atunci când valoarea facturii este exprimată în valută/monedă non-UE și, la import, în urma conversiei rezultă o valoare apropiată de suma de 150 EUR, se recomandă autorităților vamale să adopte o strategie adecvată privind monitorizarea valorii intrinseci de 150 EUR. A se vedea capitolul 4 întrebarea 21 din [Notele explicative privind TVA](#).

3.1.6. Gruparea comenzilor

Există două scenarii posibile pentru gruparea comenzilor în contextul IOSS:

- (i) comenzi multiple efectuate de același consumator, grupate într-o singură trimitere și
- (ii) comenzi multiple efectuate de diverși consumatori, grupate într-o singură trimitere consolidată.

În cazul în care vânzătorii trimit comenzile menționate la punctul (i) într-o singură trimitere, întreaga trimitere va face obiectul unei singure declarații vamale. În acest caz, persoana care expediază mărfurile ar trebui să fie conștientă de faptul că autoritățile vamale vor percepe taxe vamale și TVA la import pentru întreaga valoare a trimiterii, dacă aceasta depășește 150 EUR. În acest caz, furnizorul/interfața electronică va trebui să

ramburseze consumatorului TVA plătită în cadrul IOSS pe baza dovezii de plată a TVA și, eventual, taxa vamală plătită autorităților vamale. Furnizorul/interfața electronică își va putea corecta declarația IOSS privind TVA (dacă a fost deja depusă) pentru a reflecta faptul că TVA nu mai este datorată în IOSS. De asemenea, furnizorul/interfața electronică ar trebui să păstreze în registrele sale dovada plății TVA de către consumator.

Pentru importurile cu valoare scăzută facilitate prin intermediul platformei lor, interfețele electronice nu au, în general, vizibilitate asupra practicilor de grupare, iar interfețele electronice nu pot verifica acest lucru dacă se află în totalitate sub controlul vânzătorului subiacent.

În acest caz, interfața electronică trebuie să facă anumite presupuneri rezonabile, de exemplu, atunci când mai multe mărfuri sunt comandate de același consumator în același timp și de la același furnizor, interfața electronică ar trebui să presupună că mărfurile vor forma o singură trimitere. Atunci când mai multe comenzi distincte sunt plasate de același consumator în aceeași zi, interfața electronică ar trebui să presupună că mărfurile din comenzi diferite vor forma trimiteri separate.

În scenariul de la punctul (ii), hotărârea în cauza C-7/08 a Curții de Justiție a Uniunii Europene prevede că transporturile unice cu o valoare intrinsecă totală care depășește 150 EUR, dar care, considerate în mod individual, au o valoare neglijabilă, pot fi puse în liberă circulație cu scutire de taxe la import, cu condiția ca fiecare colet care compune transportul unic să fie adresat individual unui destinatar care se află în UE.

Acest lucru ar însemna că, în cazul în care o trimitere îndeplinește condițiile pentru a beneficia de IOSS la nivel de comandă și este expediată într-un pachet etichetat în mod individual către destinatarul său, dar este regrupată într-un colet mai mare cu alte pachete adresate unor destinatari diferiți și dacă în declarația vamală este furnizat un număr de identificare IOSS valid, scutirea de TVA la import ar prevala.

Având în vedere că informațiile privind importatorii trebuie furnizate la nivelul generic al declarației, această soluție ar impune prezentarea unui număr de declarații vamale egal cu numărul de importatori (destinatari individuali).

Totuși, autoritățile vamale pot efectua verificări pentru a evalua dacă o comandă sau o trimitere a fost împărțită artificial pentru a beneficia de scutirea de taxe, caz în care se va percepe și taxa vamală.

3.1.7. Returnarea mărfurilor IOSS

Formalitățile vamale aplicabile returnării mărfurilor sunt descrise în capitolul 4 – Formalități de export și reexport pentru trimiterile cu valoare scăzută și în capitolul 5 – Invalidarea declarației vamale.

În cazul în care elementul a fost livrat cu succes importatorului care decide ulterior să îl returneze vânzătorului, procesul va depinde de modul în care vânzătorul subiacent instruește consumatorul să organizeze returnarea.

Vânzătorul va rambursa TVA consumatorului (și anume, importatorului) în cadrul rambursării valorii mărfurilor. Acest lucru va conduce la o corectare a declarației și a evidențelor IOSS periodice privind TVA ale persoanei impozabile care utilizează IOSS sau ale intermediarului acesteia, iar dovada returnării trebuie păstrată în evidențe.

Există situații în care mărfurile importate sunt defecte, dar vânzătorul permite importatorului să le păstreze în loc să le returneze, iar apoi expediază altele noi.

Din punct de vedere vamal, vor exista două DV pentru punerea în liberă circulație, întrucât fiecare dintre acestea acoperă mărfuri diferite care vor fi puse în circulație pe piața unică. Procedura privind TVA ar trebui să urmeze situația actuală pentru înlocuirea mărfurilor.

3.1.8. Raportarea lunară

Conceptul principal

Pentru a monitoriza utilizarea corectă a numărului de identificare în scopuri de TVA din IOSS și a preveni importul ilegal de mărfuri supuse scutirii de TVA în cadrul IOSS, Directiva TVA a introdus o măsură specifică de control. Aceasta impune statelor membre să elaboreze un raport lunar privind valoarea totală a mărfurilor IOSS importate în statul membru respectiv în cursul unei anumite luni, indicând valoarea totală a importurilor în funcție de numărul de identificare în scopuri de TVA din IOSS. Un astfel de raport trebuie comunicat autorității fiscale din statul membru de identificare (SMI) relevant, care poate utiliza rapoartele pentru a compara sumele indicate în acestea cu conținutul declarației IOSS privind TVA, ca instrument suplimentar de supraveghere. Declarații vamale nu au nicio obligație în ceea ce privește raportul lunar.

Sistemul de supraveghere al UE monitorizează importul și exportul de mărfuri specifice pe/de pe piața unică a Uniunii în ceea ce privește volumul și/sau valoarea și va fi utilizat pentru a respecta obligația statelor membre privind întocmirea listei lunare în cadrul IOSS.

Sistemul de supraveghere este gestionat de DG TAXUD. Sursele primare de date ale sistemului de supraveghere sunt declarațiile vamale de import și de export gestionate de sistemele naționale de prelucrare a declarațiilor vamale.

Cum funcționează?

Statele membre transmit sistemului de supraveghere, la intervale regulate, elementele de date relevante din declarația vamală de punere în liberă circulație. Sistemul de supraveghere consolidează aceste informații și le transformă în informații care pot fi utilizate pentru raportare și analiză.

În cazul IOSS, statele membre trebuie să păstreze și să pună la dispoziția altor state membre valoarea totală a mărfurilor scutite de TVA în cadrul IOSS care au fost puse în

liberă circulație în statul membru respectiv în cursul unei anumite luni. Valorile trebuie furnizate pentru fiecare număr de identificare în scopuri de TVA din IOSS. Aceasta permite autorităților fiscale competente din statele membre să compare baza impozabilă a TVA care rezultă din elementele de date din declarația vamală cu valorile declarate în declarațiile IOSS privind TVA.

3.2. REGIMURI SPECIALE

3.2.1. *Conceptul principal și descrierea procesului (fluxul de la un capăt la altul)*

Conceptul principal

Domeniul de aplicare al regimurilor speciale este limitat la importul de mărfuri din trimiteri cu o valoare intrinsecă care nu depășește 150 EUR și a căror expediere sau transport se încheie în statul membru de import. Mărfurile supuse accizelor sunt excluse de la utilizarea regimurilor speciale. Pentru mai multe detalii privind domeniul de aplicare, a se vedea capitolul 4 secțiunea 4.3.3 din [Notele explicative privind TVA](#).

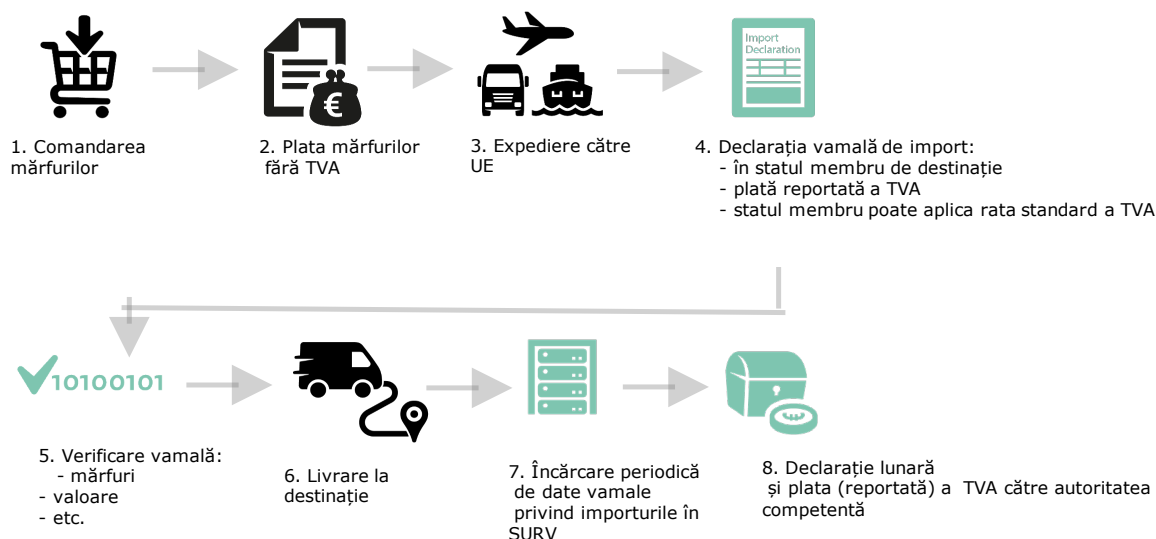
Scopul regimurilor speciale este de a simplifica colectarea TVA la import pentru trimiterile cu valoare scăzută importate în UE, atunci când nu se utilizează IOSS. Cu toate acestea, utilizarea regimurilor speciale este opțională pentru persoana care declară mărfurile în numele destinatarului (și anume, al importatorului).

Trebuie remarcat faptul că TVA nu este considerată o taxă la import în sensul articolului 5 punctul 20 din CVU. Formalitățile vamale prevăzute în CVU se aplică importurilor de trimiteri cu valoare scăzută. Cu toate acestea, obligația de plată a TVA la import este definită la articolul 369z din Directiva TVA și este calculată și colectată în conformitate cu normele prevăzute la articolul 369zb alineatele (1) și (2). Aceste norme prevăd că persoana căreia îi sunt destinate mărfurile este cea obligată la plata TVA la import. Această dispoziție ar trebui transpusă în acest sens în legislația națională privind TVA a statelor membre.

Descrierea procesului

O prezentare generală a procesului regimurilor speciale este inclusă în această imagine:

Regimuri speciale

Regimurile speciale pot fi utilizate numai dacă statul membru de destinație a mărfurilor și statul membru de import sunt aceleași, și anume atunci când destinația finală a mărfurilor către importator este în statul membru în care mărfurile sunt puse în liberă circulație. Acest lucru este necesar deoarece TVA devine exigibilă în statul membru de import, iar statul membru respectiv nu poate colecta TVA aplicabilă în alt stat membru.

În aceeași ordine de idei, biroul vamal competent pentru declararea punerii în liberă circulație a TVS atunci când sunt utilizate regimurile speciale este cel din statul membru de destinație finală [articolul 221 alineatul (4) din CVU-APA].

În conformitate cu articolul 201 din Directiva TVA, persoana obligată la plata TVA la import poate fi orice persoană sau persoane desemnate sau recunoscute ca persoane obligate la plata taxei de către statul membru de import. În practică, în general, destinatarul (și anume, importatorul) are obligația de a plăti TVA la import.

TVA devine exigibilă numai dacă TVA a fost efectiv colectată de la destinatar (și anume de la importator), pentru a evita procedurile de rambursare împovărătoare în cazul în care mărfurile nu au putut fi livrate sau ar fi refuzate de destinatar (și anume, de importator). Persoana care utilizează regimurile speciale (de regulă, operatori poștali, transportatori expres, reprezentanți vamali și operatori economici similari, cu condiția ca aceștia să fie cei care au prezentat mărfurile în vamă) este cea care trebuie să păstreze evidența. Evidențele trebuie să permită identificarea TVA totală colectată în cursul lunii respective și să furnizeze dovezi pentru cazurile în care TVA nu a putut fi colectată din cauza nelivrării mărfurilor.

Trebuie remarcat faptul că utilizarea regimurilor speciale nu necesită o autorizație vamală specifică. Cu toate acestea, statele membre pot solicita ca persoana care

utilizează regimurile speciale să respecte condițiile aplicabile pentru acordarea unei autorizații de plată reportată în conformitate cu articolul 110 din CVU.

Utilizarea pentru regimurile speciale a autorizațiilor de plată reportată acordate în scopul stabilirii taxelor vamale este posibilă numai în cazul în care condițiile pentru amânarea plății sunt aceleași, și anume termenul de plată este data de 16 a lunii următoare, în ceea ce privește valoarea totală a taxelor suportate într-o anumită lună, în conformitate cu articolul 108 alineatul (1) al doilea paragraf din CVU.

În temeiul regimurilor speciale, statele membre pot permite utilizarea sistematică a cotei standard de TVA pentru a facilita procesul de declarare pentru persoanele care utilizează regimurile speciale și care acționează în calitate de reprezentanți vamali în numele importatorilor (și anume, al destinatarilor). Din cauza numărului mare de trimiteri cu valoare scăzută, acești operatori s-ar putea confrunta, în caz contrar, cu dificultăți în ceea ce privește aplicarea corectă a cotelor reduse de TVA.

Exemplu privind utilizarea declarației vamale cu setul de date H7

Un consumator din statul membru A a comandat online o carte de la un vânzător dintr-o țară terță, care este transportată prin poștă către UE. Vânzătorul nu este înregistrat pentru IOSS și, prin urmare, TVA la import trebuie plătită la import. Valoarea intrinsecă a cărții este de 60 EUR, prin urmare, declarația vamală cu setul de date H7 poate fi utilizată pentru vămuirea la import a coletului în statul membru A. Operatorul poștal din statul membru A declară mărfurile utilizând regimurile speciale, indicând consumatorul din UE ca importator și codurile C07 și F49 în câmpul codului regimului suplimentar (E.D.11 10 000 000). Autoritățile vamale pun mărfurile în liberă circulație cu amânarea plății TVA¹⁴. Poșta calculează TVA utilizând cota standard de TVA în statul membru A și colectează TVA de la consumator pentru a livra cartea. Operatorul poștal va plăti autorităților vamale/fiscale suma corespunzătoare TVA până la data de 16 a lunii următoare.

3.2.2. Răspunderea actorilor în cadrul regimurilor speciale

3.2.2.1. Obligații generale

În general, declarația vamală trebuie depusă prin intermediul unui reprezentant direct sau indirect.

În ceea ce privește obligația de plată a TVA, părțile implicate au următoarele responsabilități:

- ✓ Consumatorul [de regulă, destinatarul (importatorul) coletului] este obligat la plata TVA și

¹⁴ Prevăzută la articolul 369zb din Directiva TVA.

- ✓ Persoana care utilizează regimurile speciale (de regulă, persoana care prezintă mărfurile în vamă în numele consumatorului) are obligația de a colecta TVA de la importator și de a plăti TVA colectată autorităților vamale/fiscale. Plata către autoritățile vamale sau fiscale trebuie efectuată lunar.

3.2.2.2. Subevaluarea

În cazul în care autoritățile vamale consideră că mărfurile pentru care regimurile speciale au fost utilizate sunt subevaluate și că valoarea intrinsecă corectă depășește 150 EUR, iar această suspiciune este confirmată, taxa vamală calculată pe baza valorii corecte va deveni exigibilă și se vor aplica dispozițiile CVU respective. Suspiciunea de subevaluare poate fi confirmată în diferite momente ale procesului.

În cazul în care mărfurile au fost declarate pentru punerea în liberă circulație utilizând o declarație vamală cu setul de date H7, iar subevaluarea este detectată înainte de acceptarea declarației vamale, declarația va fi respinsă și declarantul trebuie să prezinte o nouă declarație vamală pentru punerea în liberă circulație utilizând setul de date H1 sau, dacă este cazul, setul de date H6 sau I1.

În cazul în care subevaluarea a fost identificată în cursul verificării declarației vamale sau al unui control vamal ulterior, se aplică procedurile descrise în secțiunea 2.2.3.

3.2.3. *Procesul de plată lunară*

Persoana care utilizează regimurile speciale (de regulă, reprezentantul vamal care acționează în numele importatorului/destinatarului) este obligată la colectarea TVA de la consumator și la transmiterea TVA colectate către autoritățile vamale. Această plată trebuie efectuată până la data de 16 a lunii următoare colectării TVA.

În conformitate cu articolul 369zb din Directiva TVA, TVA colectată în temeiul regimurilor speciale trebuie raportată electronic într-o declarație lunară. Declarația indică valoarea totală a TVA colectată în luna calendaristică relevantă. Trebuie remarcat faptul că o astfel de declarație nu este o declarație vamală în sensul articolului 5 punctul 12 din CVU.

Cu toate acestea, statele membre pot solicita ca persoana care utilizează regimurile speciale să respecte condițiile aplicabile pentru acordarea unei autorizații de plată reportată în conformitate cu articolul 110 din CVU. Această posibilitate, și anume de a nu colecta TVA la momentul importului pentru fiecare trimitere individuală, există deja în mai multe state membre. Trebuie să se verifice dacă termenul este data de 16 a lunii următoare pentru a utiliza aceeași autorizație.

Persoanele care recurg la regimurile speciale țin evidența vămurilor în cazul cărora TVA a fost colectată în temeiul regimurilor speciale pe parcursul unei perioade stabilite de

statul membru de import. Evidențele respective trebuie să fie suficient de detaliate pentru a permite autorităților fiscale și/sau vamale ale statului membru de import să verifice corectitudinea declarării și colectării TVA. Pentru mai multe detalii, a se vedea capitolul 4 secțiunea 4.3.6 din [Notele explicative privind TVA](#).

În cazul în care mărfurile nu au putut fi livrate în aceeași lună în care au fost puse în liberă circulație, aceasta înseamnă că TVA nu a putut fi colectată efectiv în cursul lunii respective, în conformitate cu articolul 369zb alineatul (1) din Directiva TVA. Aceste sume de TVA trebuie raportate în luna următoare, după ce livrarea a avut loc efectiv și persoana care utilizează regimurile speciale a colectat TVA de la importator.

Exemplu:

Mărfurile sunt declarate pentru punerea în liberă circulație la 31 august 2021 în BG de către operatorul poștal din Bulgaria în calitate de reprezentant vamal indirect al consumatorului. Consumatorul plătește operatorului poștal din Bulgaria valoarea TVA corespunzătoare cotei standard de TVA la 2 septembrie 2021. Operatorul poștal din Bulgaria este obligat să plătească această TVA până la 16 octombrie 2021 împreună cu orice altă TVA colectată în temeiul regimurilor speciale în luna septembrie 2021.

3.2.4. Returnarea mărfurilor, rambursarea TVA

Formalitățile vamale aplicabile returnării mărfurilor sunt descrise în capitolul 4 – Formalități de export și reexport pentru trimerile cu valoare scăzută și în capitolul 5 – Invalidarea declarației vamale.

În cazul în care mărfurile nu au putut fi livrate destinatarului (și anume, importatorului), atunci TVA nu va deveni exigibilă în temeiul regimurilor speciale. În astfel de cazuri, declarația vamală de punere în liberă circulație va fi invalidată, iar mărfurile vor fi returnate expeditorului inițial. În declarația lunară privind TVA, persoana care utilizează regimurile speciale trebuie să facă referire la declarația vamală invalidată de punere în liberă circulație și la exportul (returnarea) mărfurilor.

Pentru formalitățile vamale aplicabile mărfurilor care au fost livrate cu succes destinatarului (și anume, importatorului) care decide ulterior să le returneze vânzătorului, a se vedea procesul detaliat în capitolul 5.1 ultimul paragraf.

3.2.5. Raportarea în scopuri de supraveghere

Datele din declarația vamală de punere în liberă circulație care utilizează regimurile speciale vor fi transmise sistemului de supraveghere. Cu toate acestea, nu se va întocmi niciun raport lunar al importurilor respective.

3.3. MECANISMUL STANDARD DE COLECTARE A TVA

3.3.1. Conceptul principal

În cazul în care nu se utilizează nicio simplificare (IOSS sau regimuri speciale) pentru colectarea TVA la import, se aplică normele standard, iar TVA la import este colectată în conformitate cu normele vamale aplicabile și cu articolele 201, 274 și 275 din Directiva TVA.

3.3.2. Descrierea procesului

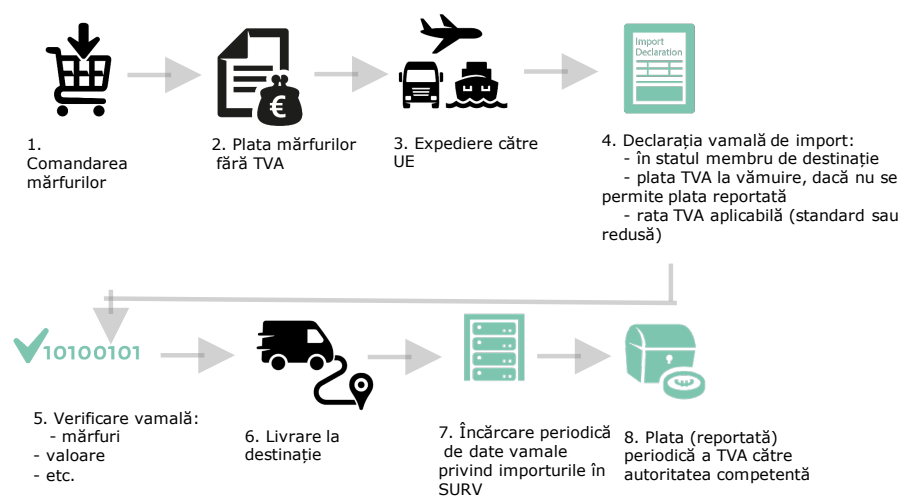
Atunci când se utilizează mecanismul standard de colectare a TVA la import, mărfurile care fac obiectul scutirii de taxe vamale în conformitate cu articolul 23 alineatul (1) sau cu articolul 25 alineatul (1) din DRR pot fi declarate în vederea punerii în circulație numai în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul mărfurilor, în conformitate cu articolul 221 alineatul (4) din CVU-APA. Aceasta înseamnă că statul membru de import și statul membru de destinație (consum) trebuie să fie identice. Acest lucru este necesar deoarece TVA devine exigibilă în statul membru de import, iar statul membru respectiv nu poate colecta TVA utilizând cota de TVA aplicabilă în alt stat membru. Persoana care depune declarația are posibilitatea de a alege între DV cu seturile de date H7, I1 sau H1 (setul de date H6 fiind limitat la operatorii poștali).

La import, persoana obligată la plata TVA la import poate fi orice persoană sau persoane desemnate sau recunoscute ca persoane obligate la plata taxei de către statul membru de import, în conformitate cu articolul 201 din Directiva TVA. În practică, în general, importatorul (și anume, destinatarul) și, în cazul reprezentării indirecte, declarantul declarației vamale sunt obligați în solidar la plata TVA la import.

În cazul în care, până la 1 octombrie 2021, mărfurile dintr-o trimitere poștală sunt puse în liberă circulație prin orice alt act în conformitate cu articolul 141 alineatul (3) din actul delegat, declarantul trebuie să plătească TVA biroului vamal de import numai dacă declarația vamală a fost acceptată, iar mărfurile din respectiva trimitere poștală au fost puse în liberă circulație și livrate destinatarului. În caz contrar, dacă mărfurile nu au putut fi livrate destinatarului, se consideră că declarația vamală de punere în liberă circulație nu a fost depusă, iar mărfurile din respectiva trimitere poștală sunt considerate a rămâne în regim de depozitare temporară până în momentul în care sunt reexportate, distruse sau eliminate în alt mod în conformitate cu articolul 198 din CVU.

O prezentare mai detaliată a părților procesului standard este inclusă în următoarea prezentare generală:

Mecanismul standard de colectare a TVA

4. FORMALITĂȚI DE EXPORT ȘI DE REEXPORT PENTRU TRIMITERILE CU VALOARE SCĂZUTĂ

4.1. Prezentare generală

Tipul de trimitere	Valoarea mărfurilor	Formalități vamale aplicabile pentru		Formalități aplicabile rambursării TVA	
		Exportul mărfurilor unionale	Returnarea mărfurilor importate		
Trimiteri poștale sau expres	≤ 150 EUR (IOSS și non-IOSS)	Declarare prin orice alt act, Articolul 141 alineatul (4a) din CVU-AD, anumite date trebuie să fie acceptate de autoritățile vamale și puse la dispoziția acestora	Declarare prin orice alt act cu anumite date care trebuie acceptate de autoritățile vamale și puse la dispoziția acestora ¹⁵ [În conformitate cu articolul 141 alineatul (4a) și, dacă este cazul, cu articolul 142 litera (b) din CVU-AD]	Invalidarea DV de import și stingerea obligației de plată a TVA.	
	>150 EUR ≤1 000 EUR	Declarare prin orice alt act, articolul 141 alineatul (4a) din CVU-AD, anumite date trebuie să fie acceptate de autoritățile vamale și puse la dispoziția acestora	Declarația electronică de export [În conformitate cu articolul 142 litera (b) din CVU-AD, declararea prin orice alt act nu este disponibilă.]	Invalidarea DV de import și stingerea obligației privind TVA	IOSS Rambursarea TVA direct de la vânzător Non-IOSS Rambursarea sau remiterea TVA de către autoritățile vamale sau fiscale.

4.2. TRIMITERI POȘTALE

4.2.1. Domeniul de aplicare al declarației de export prin orice alt act

a) Temeiul juridic

În conformitate cu articolul 140 alineatul (1) litera (d), articolul 141 alineatul (4) și articolul 142 din CVU-AD, mărfurile din trimiterile poștale a căror valoare nu depășește 1 000 EUR și care nu fac obiectul unor taxe la export sunt considerate a fi declarate pentru export prin ieșirea acestora de pe teritoriul vamal al Uniunii, cu condiția ca:

- acestea să nu facă obiectul unei cereri de rambursare de taxe sau de alte contribuții, cu excepția cazului în care o astfel de cerere se referă la invalidarea declarației vamale pentru punerea în liberă circulație a mărfurilor care fac obiectul scutirii de taxe la import în conformitate cu articolul 23 alineatul (1) sau cu articolul 25 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1186/2009;
- acestea să nu facă obiectul unor interdicții sau restricții; și

¹⁵ Situație excepțională temporară (până la 1 octombrie 2021) pentru returnarea trimiterilor poștale nelivrate declarate pentru punerea în liberă circulație în conformitate cu articolul 141 alineatul (3) din CVU-AD. În temeiul articolului 220 alineatul (2) din CVU-APA, se consideră că o astfel de DV nu a fost depusă.

- acestea nu fac obiectul niciunei alte formalități speciale prevăzute în legislația Uniunii pe care autoritățile vamale trebuie să o aplice (cum ar fi produsele accizabile reglementate de Directiva 2020/262/UE sau mărfurile neunionale care au fost în regim de antrepozitare vamală, perfecționare activă, admitere temporară, într-o zonă liberă sau în depozitare temporară și care sunt reexportate).

Prima condiție se referă la cazurile în care se solicită rambursarea TVA (de exemplu, returnarea mărfurilor) pe baza invalidării declarației vamale de punere în liberă circulație solicitate de declarantul unei astfel de declarații în conformitate cu articolul 148 alineatul (3) din CVU-AD. Aceste mărfuri pot fi exportate în continuare prin ieșirea lor de pe teritoriul vamal al UE, cu condiția ca valoarea lor să nu depășească 150 EUR. Operatorul poștal va returna mărfurile utilizând un cod de bare S10, în conformitate cu normele UPU respective. În cazul în care se emite un nou cod de bare S10 pentru returnare, atunci acesta trebuie să facă trimitere încrucișată în sistemul poștal la codul de bare S10 care aparține coletului care nu a putut fi livrat. Datele care dovedesc că au fost returnate aceleași mărfuri precum cele puse în liberă circulație trebuie să fie disponibile în sistemul informatic al operatorului poștal în cazul unui audit și puse la dispoziția autorităților vamale la cerere.

Totuși, peste acest prag valoric, articolul 142 litera (b) din CVU-AD implică faptul că mărfurile din trimiterile poștale pentru care s-a făcut o cerere de rambursare de taxe sau de alte contribuții nu pot fi exportate prin ieșirea lor de pe teritoriul vamal al UE. Prin urmare, este necesară o declarație de export electronică.

b) Determinarea pragurilor valorice

Valoarea trimiterilor poștale este indicată în formularul CN22/CN23. Aceasta corespunde valorii statistice care trebuie indicată în E.D. 99 06 000 000 din declarația de export.

4.2.2. Procesul de exportare a trimiterilor poștale

a) Stabilirea birourilor vamale de export și de ieșire

Dispozițiile articolului 329 alineatul (7) din CVU-APA se pot aplica, de asemenea, în cazurile în care un operator poștal transportă mărfuri în afara teritoriului vamal al Uniunii în baza unui contract unic de transport. În această situație și la cererea declarantului, biroul vamal de ieșire este biroul vamal de a cărui competență ține locul în care mărfurile sunt preluate în baza contractului unic de transport.

În cazuri excepționale, se poate utiliza articolul 221 alineatul (2) al doilea paragraf din CVU-APA.

Documentul de transport în fluxul poștal este formularul CN37 (Depeșe pe cale de suprafață)/CN38 (Depeșe avion)/CN41 (Depeșe suprafață transportate pe cale aeriană), care este schimbat între operatorul poștal și transportator. Formularul descrie toate recipientele

incluse în trimitere. Apoi, în ceea ce privește buletinul de expediție (PREDES), este posibilă corelarea cu nivelul articolului.

b) Formalități vamale considerate a fi îndeplinite prin actul menționat la articolul 141 alineatul (4) din CVU-AD

Ieșirea mărfurilor din trimiterele poștale este considerată a fi actul declarației de export și include următoarele formalități, în conformitate cu articolul 218 din CVU-APA:

- a) prezentarea mărfurilor în vamă în conformitate cu articolul 267 din CVU;
- b) acceptarea declarației vamale de către autoritățile vamale în conformitate cu articolul 172 din CVU;
- c) acordarea, de către autoritățile vamale, a liberului de vamă pentru mărfuri în conformitate cu articolul 194 din CVU.

c) Derogare de la depunerea unei declarații prealabile la ieșire în scopul securității și al siguranței

În conformitate cu articolul 245 alineatul (1) litera (d) din CVU-AD, nu este necesară nicio declarație prealabilă la ieșire pentru mărfurile transportate în temeiul normelor din Convenția UPU.

d) Schimbul de mesaje electronice între unități poștale

Începând cu 2021, Convenția UPU va impune ca toate mărfurile transportate în cadrul fluxului poștal să fie declarate prin intermediul mesajelor electronice ITMATT de îndată ce articolul este considerat o marfă și atunci când sunt necesare declarații vamale. Aceste obligații vor fi stabilite pentru toate tipurile de trimiteri poștale.

4.2.3. Reexportul trimiterilor poștale

În conformitate cu articolul 270 din CVU, reexportul se aplică mărfurilor neunionale care au fost plasate sub regim de antrepozit vamal, perfecționare activă, admitere temporară sau care s-au aflat într-o zonă liberă ori într-un depozit temporar. În cazul returnărilor, deoarece majoritatea TVS sunt puse în liberă circulație, acestea au statut unional și, prin urmare, nu pot fi reexportate. Singura excepție se aplică trimiterilor poștale cu valoare scăzută care intră sub incidența articolului 220 din CVU-APA, în perioada de tranziție pentru trimiterele poștale cel târziu până la sfârșitul perioadei de implementare a versiunii 1 a ICS-2, și anume până la 1 octombrie 2021.

4.3. TRIMITERI EXPRES

4.3.1. Domeniul de aplicare al declarației de export prin orice alt act

a) Temeiul juridic

Mărfurile dintr-o trimitere expres a căror valoare nu depășește 1 000 EUR și care nu sunt supuse taxelor la export pot fi declarate pentru export printr-o declarație prin orice alt act [articolul 140 alineatul (1) litera (d) și articolul 141 alineatul (4a) din CVU-AD]. Exportul prin orice alt act pentru mărfurile din trimiteri expres poate fi utilizat indiferent de modul de transport.

Astfel de mărfuri sunt considerate a fi declarate pentru export prin prezentarea lor în conformitate cu articolul 267 din CVU la biroul vamal de ieșire, cu condiția ca datele din documentul de transport și/sau din factură să fie puse la dispoziția autorităților vamale și acceptate de acestea [articolul 141 alineatul (4a) din CVU-AD]. În scopul unei astfel de prezentări, dacă autoritățile vamale acceptă, transportatorul expres poate pune datele la dispoziția autorităților vamale în evidențele sale, în loc să le prezinte printr-o notificare.

Declarația prin orice alt act pentru mărfurile dintr-o trimitere expresă poate fi utilizată în aceleași condiții care se aplică mărfurilor din trimiterile poștale, astfel cum se prevede la articolul 142 din CVU-AD:

- mărfurile nu fac obiectul unei cereri de rambursare de taxe sau de alte contribuții, cu excepția cazului în care o astfel de cerere se referă la invalidarea declarației vamale pentru punerea în liberă circulație a mărfurilor care fac obiectul scutirii de taxe la import în conformitate cu articolul 23 alineatul (1) sau cu articolul 25 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1186/2009;
- acestea să nu facă obiectul unor interdicții sau restricții;
- acestea nu fac obiectul niciunei alte formalități speciale prevăzute în legislația Uniunii pe care autoritățile vamale trebuie să o aplice (cum ar fi produsele accizabile reglementate de Directiva 2020/262/UE sau mărfurile neunionale care au fost în regim de antrepozitare vamală, perfecționare activă, admitere temporară, într-o zonă liberă sau în depozitare temporară și care sunt reexportate).

Pe baza contractului unic de transport, autoritățile vamale au posibilitatea de a investiga dacă transportul a părăsit definitiv teritoriul UE. Acest lucru poate fi verificat printr-un control bazat pe audit, dacă este necesar.

În conformitate cu prima condiție, mărfurile din trimiteri expres returnate cu o valoare care nu depășește 150 EUR pot fi exportate utilizând o declarație prin orice alt act (prezentare în vamă). Toate celelalte trimiteri expres (cu o valoare mai mare de 150 EUR) care fac obiectul unei cereri de rambursare a taxelor trebuie să fie declarate pentru export cu o DV electronică.

În cazul în care un destinatar refuză să accepte transportul, transportatorii expres vor returna transportul expeditorului cu un număr HAWB nou, cu trimitere încrucișată la vechiul HAWB. Acest proces oferă autorităților vamale controlul necesar pentru a stabili dacă aceste transporturi au părăsit fizic teritoriul vamal al UE pentru a le permite, în urma unei cereri din partea declarantului declarației vamale de import, să invalideze această declarație în conformitate cu articolul 148 alineatul (3) din CVU-AD și, dacă este cazul, să ramburseze TVA. Acest control bazat pe audit poate avea loc în sistemele de urmărire ale transportatorilor expres.

4.3.2. Descrierea procesului [articolul 141 alineatul (4a) din CVU-AD]

a) Stabilirea birourilor vamale competente pentru export și ieșire

Normele generale care definesc biroul de ieșire se aplică și în acest caz. În conformitate cu articolul 329 alineatul (7) din CVU-APA și datorită faptului că, în principiu, nu este necesară îndeplinirea niciunei formalități la biroul vamal de la punctul de ieșire, prezentarea ar putea avea loc la biroul vamal competent pentru locul în care mărfurile sunt preluate în baza unui contract unic de transport, cu condiția ca mărfurile să părăsească teritoriul vamal al Uniunii pe cale aeriană. Acest birou vamal este biroul vamal de ieșire și poate fi, de asemenea, situat în interiorul țării.

În cazul în care mărfurile din trimiteri expres părăsesc teritoriul vamal al UE pe cale rutieră, nu este posibilă utilizarea contractului unic de transport. În acest caz, există două posibilități:

1. Mărfurile pot fi declarate în conformitate cu articolul 141 alineatul (4a) din AD CVU prin prezentarea lor la biroul vamal de ieșire. Totuși, datele din această notificare specifică a prezentării la ieșire pentru trimerile expres nu sunt definite la nivelul UE și, prin urmare, ar putea fi împovăraător pentru transportatorii expres să respecte cerințele/sistemele/practicile în materie de date ale tuturor diferitelor birouri vamale de la frontiera Uniunii, în special ale celor care sunt (sau vor fi) foarte automatizate pe baza unui MRN.

2. Mărfurile pot fi declarate pentru export prin orice alt act [act de prezentare; Articolul 141 alineatul (4a) din CVU-AD] la un birou vamal intern și același birou intern poate confirma ieșirea mărfurilor dacă, ori de câte ori este posibil, acestea sunt plasate imediat sub un regim de tranzit utilizând, de preferință, NCTS. Într-un astfel de caz, biroul de plecare de tranzit ar fi considerat biroul de ieșire pentru procedura de export în conformitate cu articolul 329 alineatul (5) sau (6) din CVU-APA și, la sosirea la punctul de trecere a frontierei, mărfurile ar face obiectul unei declarații de tranzit, facilitând astfel ieșirea lor de pe teritoriul vamal al Uniunii. În acest caz, depunerea unei declarații prealabile la ieșire face obiectul unei derogări în conformitate cu articolul 245 alineatul (1) litera (g) din CVU-AD.

N.B. Abordările descrise la articolul 329 alineatele (5), (6) și (7) din CVU-APA care asigură confirmarea ieșirii mărfurilor la un birou vamal intern se pot aplica indiferent de valoarea mărfurilor; cu toate acestea, pentru mărfurile cu o valoare mai mare de 1 000 EUR, trebuie depusă o declarație oficială de export ca declarație prealabilă la ieșire care să conțină datele necesare pentru analiza riscurilor în scopuri de securitate și siguranță.

Biroul vamal competent pentru plasarea mărfurilor sub regimul de export este stabilit în conformitate cu articolul 221 alineatul (2), primul și al doilea paragraf din CVU-APA și ar putea fi unul dintre următoarele:

- 1) biroul vamal responsabil pentru locul în care este stabilit exportatorul;
- 2) biroul vamal de a cărui competență ține locul în care sunt ambalate sau încărcate mărfurile pentru export;
- 3) un alt birou vamal din statul membru în cauză care, din motive administrative, este competent pentru export;
- 4) biroul vamal competent pentru locul de ieșire.

b) Formalități vamale considerate a fi îndeplinite prin actul menționat la articolul 141 alineatul (4a) din actul delegat

Prezentarea este considerată a fi actul de declarație vamală și include următoarele formalități, în conformitate cu articolul 218 din CVU-APA:

- a) prezentarea mărfurilor în vamă în conformitate cu articolul 267 din CVU;
- b) acceptarea declarației vamale de către autoritățile vamale în conformitate cu articolul 172 din CVU;
- c) acordarea, de către autoritățile vamale, a liberului de vamă pentru mărfuri în conformitate cu articolul 194 din CVU.

c) Derogare de la depunerea unei declarații prealabile la ieșire în scopul securității și al siguranței

Expedierile destinate exportului a căror valoare nu depășește 1 000 EUR și care nu sunt supuse taxelor la export și care, cu condiția să fie declarate pentru export prin orice alt act, beneficiază de o derogare de la depunerea unei declarații prealabile la ieșire, astfel cum se prevede la articolul 245 alineatul (1) litera (g) din CVU-AD.

d) Ce date trebuie puse la dispoziție?

În conformitate cu articolul 141 alineatul (4a) din CVU-AD, datele din documentul de transport și/sau factură sunt puse la dispoziția autorităților vamale și acceptate de acestea.

Nu există un set comun de date definit în cadrul CVU pentru prezentarea mărfurilor în cazul exportului de mărfuri în trimiteri expres prin orice alt act. Cerințele în materie de date sunt stabilite de autoritățile vamale naționale. Aceste cerințe pot include, în principal, datele cuprinse în documentul de transport (HAWB: expeditor (exportator), nume și adresă; destinatar (importator), nume și adresă; descrierea mărfurilor, valoarea, numărul de pachete și

greutatea. În cazul transporturilor returnate, se furnizează, de asemenea, referința declarației de import și/sau a HAWB de import.

e) Când sunt datele puse la dispoziția autorităților vamale?

Pentru a permite supravegherea vamală, mărfurile trebuie prezentate (și anume, datele trebuie puse la dispoziția autorităților vamale) înainte ca mărfurile să părăsească teritoriul vamal al UE.

f) Situații specifice

→ *exporturi indirecte:*

În cazul exporturilor indirecte printr-un aeroport dintr-un alt stat membru, autoritățile vamale de la punctul fizic de ieșire din UE pot solicita transportatorului expres să furnizeze o copie a contractului unic de transport în conformitate cu articolul 333 alineatul (6) litera (b) din CVU-APA.

5. INVALIDAREA DECLARAȚIEI VAMALE

5.1. Context

Returnarea mărfurilor este un element tipic al comerțului electronic. Mărfurile pot fi returnate fără a fi livrate fie pentru că destinatarul nu este găsit, fie pentru că acesta refuză pur și simplu să preia mărfurile. În afara cazurilor în care TVA este decontată în IOSS la momentul cumpărării, numărul unor astfel de refuzuri din partea destinatarilor poate crește după intrarea în vigoare a noilor norme privind TVA pentru comerțul electronic, atunci când consumatorii se vor confrunta cu obligația unei plăți suplimentare (TVA și posibile comisioane pentru servicii) la livrarea mărfurilor.

Până la sfârșitul perioadei de implementare a versiunii 1 a ICS-2, în cazul mărfurilor dintr-o trimitere poștală care au fost declarate pentru punere în liberă circulație prin orice alt act în conformitate cu articolul 141 alineatul (3) din CVU-AD (și anume, regimuri TVA non-IOSS sau regimuri speciale), nu este necesar ca declarația vamală de punere în liberă circulație să fie invalidată în mod oficial [se aplică articolul 220 alineatul (2) din CVU-APA, astfel cum se explică la punctul 5.3a de mai jos].

Cu toate acestea, se preconizează că marea majoritate a refuzurilor nu pot intra în această categorie și vor necesita invalidarea formală a declarației vamale electronice în conformitate cu articolul 148 alineatul (3) din CVU-AD. Prin urmare, pentru a atenua impactul asupra administrațiilor vamale și a operatorilor economici care depun declarația vamală în numele

consumatorilor, invalidarea necesită un proces rezonabil de simplu, care să nu implice un volum de muncă imposibil de gestionat pentru administrațiile vamale și care să nu perturbe în mod semnificativ operațiunile zilnice ale companiilor.

Invalidarea declarației vamale de punere în liberă circulație va fi relevantă în special în contextul regimurilor speciale și al mecanismului standard de colectare a TVA. În cadrul regimurilor speciale, operatorii poștali, transportatorii expres și reprezentanții vamali (și anume, persoanele care utilizează acest regim, cu condiția să prezinte mărfurile în vamă) sunt obligați doar la plata către autoritățile vamale sau fiscale a TVA la import pe care au colectat-o efectiv de la destinatar (și anume, de la importator).

Mărfurile care nu au putut fi livrate sau care au fost refuzate de destinatar (și anume, de importator) vor trebui să fie returnate în baza unui nou contract de transport (un nou cod de bare S10 pentru trimiteri poștale și un nou număr HAWB pentru trimiterile expres), inclusiv al unei trimiteri încrucișate la documentul de transport utilizat pentru import (codul de bare S10 pentru trimiteri poștale și HAWB pentru trimiteri expres) și, pentru a stinge obligația de plată a TVA, declarația vamală de punere în liberă circulație trebuie invalidată.

În cazul în care destinatarul (și anume, importatorul) a acceptat livrarea transportului inițial și decide să îl returneze ulterior, procesul va depinde de modul în care consumatorul decide să organizeze returnarea și de procedura aplicabilă în statul membru relevant în ceea ce privește cererea de rambursare a TVA. Cererea de rambursare a TVA se bazează pe invalidarea DV de punere în liberă circulație în conformitate cu articolul 148 alineatul (3) din CVU-AD.

5.1. Dispoziții legale

Invalidarea declarației vamale este un act juridic efectuat de autoritățile vamale competente, determinat de o cerere motivată a declarantului și bazat pe o decizie vamală luată în temeiul articolului 22 din CVU.

O declarație vamală care a fost acceptată poate fi invalidată numai în cazuri specifice, prevăzute la articolul 174 din CVU.

Există două tipuri de cazuri în care declarația vamală care a fost acceptată ar putea fi invalidată:

- în cazul în care autoritățile vamale sunt încredințate că mărfurile urmează să fie plasate imediat sub un alt regim vamal sau
- în cazul în care autoritățile vamale sunt încredințate că, din cauza unor circumstanțe speciale, plasarea mărfurilor sub acest regim nu mai este justificată.

În oricare dintre aceste cazuri, dacă autoritățile vamale au informat declarantul cu privire la intenția lor de a examina mărfurile, invalidarea declarației vamale are loc după această examinare.

În anumite cazuri, cererea de invalidare a declarației vamale poate fi depusă după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri. Acest lucru ar putea fi valabil, de exemplu, pentru mărfurile care fac obiectul comerțului electronic, în temeiul articolului 148 alineatul (3) din CVU-AD. În acest caz, cererea de invalidare a declarației vamale de punere în liberă circulație se depune în termen de 90 de zile de la data acceptării acesteia.

5.2. Procese și formalități

Procesul de invalidare a declarației vamale depinde de tipul declarației vamale.

a) Declarație prin orice alt act

În cazul în care mărfurile dintr-o trimitere poștală sunt declarate pentru punerea în liberă circulație prin orice alt act, se aplică articolul 220 alineatul (2) din CVU-APA și nu este necesar să se depună o cerere oficială de invalidare a declarației vamale. În acest caz, se consideră că declarația vamală nu a fost depusă, iar mărfurile sunt considerate a rămâne în depozitare temporară până când sunt distruse, reexportate sau eliminate în alt mod în conformitate cu articolul 198 din CVU.

b) Declarația vamală

În cazul unei declarații vamale electronice oficiale de punere în liberă circulație, trebuie depusă o cerere oficială de invalidare la autoritatea vamală competentă în cazul în care livrarea mărfurilor eșuează. Invalidarea este obligatorie pentru stingerea datoriei de TVA la import. În acest caz, mărfurile vor fi returnate pe baza unui nou contract de transport care include o trimitere încrucișată la codul de bare S10 (pentru trimiterile poștale) și la numărul HAWB (pentru trimiteri expres) utilizate la importul mărfurilor. Noul număr al documentului de transport trebuie indicat în cererea motivată depusă la autoritățile vamale pentru a furniza dovada privind exportul mărfurilor.

Întrucât mărfurile cu valoare scăzută din trimiterile poștale și expres pot fi returnate în baza unei declarații de export întocmite prin orice alt act, și anume fără depunerea unei declarații standard de export oficiale, autoritățile vamale pot solicita dovezi suplimentare din partea operatorilor care să demonstreze că mărfurile au părăsit teritoriul vamal al UE. Având în vedere această dovadă, autoritățile vamale iau o decizie cu privire la invalidarea declarației vamale de punere în liberă circulație.

După invalidarea acestei declarații și în funcție de normele naționale de punere în aplicare, TVA poate fi tratată după cum urmează:

- poate fi recuperată de către consumator de la furnizor/interfața electronică în cazul IOSS; sau
- nu va trebui să fie plătită de persoana care utilizează regimurile speciale în cazul în care mărfurile nu pot fi livrate destinatarului; sau

- poate fi rambursată declarantului în baza mecanismului standard de colectare a TVA sau
- indiferent de mecanismul de colectare a TVA utilizat la import, dacă mărfurile sunt trimise înapoi de către importator după primirea lor, iar declarația vamală de punere în liberă circulație este invalidată în conformitate cu articolul 148 alineatul (3) din CVU-AD.

5.3. Persoana care solicită invalidarea (inclusiv rolul reprezentanților)

Invalidarea declarației vamale poate fi solicitată numai de declarant, în conformitate cu articolul 174 din CVU.

În contextul importului de TVS, pot apărea, de regulă, următoarele situații în ceea ce privește declarantul:

- a) declarația este depusă de destinatar (și anume, de importator) în UE (în numele și în contul său)
- b) declarația este depusă de un reprezentant direct (de exemplu, operator poștal, transportator expres sau reprezentant vamal) în numele și în contul destinatarului (și anume, al importatorului) din UE;
- c) declarația este depusă de un reprezentant indirect (de exemplu, operator poștal, transportator expres sau reprezentant vamal) în nume propriu, dar în contul destinatarului (și anume, al importatorului) din UE;
- d) în cazul în care poșta/transportatorul expres/reprezentantul vamal nu declară că acționează în calitate de reprezentant și, prin urmare, se consideră că acționează în nume propriu și în contul său, cu toate responsabilitățile pe care le implică calitatea de declarant, inclusiv aceea de a deveni debitor de TVA.

În situațiile menționate la literele (a) și (b), declarantul este, de regulă, o persoană fizică, și anume consumatorul din UE. În cazul prevăzut la litera (c), reprezentantul indirect devine declarant.

În cazurile în care mărfurile nu pot fi livrate sau au fost refuzate de destinatar (și anume, de consumatorul din UE), declarația vamală de punere în liberă circulație trebuie invalidată pentru a elimina obligația de plată a TVA. Declarantul trebuie să depună cererea după returnarea mărfurilor în baza unui nou contract de transport care conține o trimitere încrucișată la contractul de transport utilizat pentru importul mărfurilor și la declarația vamală de import din evidențele operatorului (la adresa expeditorului inițial).

Persoanele care solicită invalidarea declarației vamale de punere în liberă circulație în situațiile descrise la literele (a)-(d) vor fi, respectiv, următoarele:

- a) În cazul în care livrarea mărfurilor eșuează și transportatorul așteaptă ca respectivul consumator să depună declarația vamală de punere în liberă circulație, iar persoana respectivă refuză să preia mărfurile, atunci nu se depune nicio declarație vamală de punere în liberă circulație, mărfurile rămân

în regim de depozitare temporară la sediul transportatorului și reexportate ca mărfuri neunionale. În acest caz (mai degrabă teoretic), nu există nicio declarație vamală care să trebuiască să fie invalidată.

- b) În cazul în care mărfurile au fost refuzate sau nu au putut fi livrate destinatarului, iar declarația vamală de punere în liberă circulație a fost depusă de operatorul poștal, de transportatorul expres etc. în calitate de reprezentant direct; este probabil ca destinatarul (și anume, consumatorul din UE) să nu dorească să fie implicat în solicitarea invalidării declarației vamale de punere în liberă circulație. Prin urmare, dacă termenii împuternicirii permit aplicarea reprezentării la întregul ciclu de viață al declarației vamale (de la întocmire și depunere până la primirea deciziei privind invalidarea), reprezentantul (direct sau indirect) poate solicita, în numele declarantului (și anume, al importatorului), invalidarea declarației vamale de import.
- c) În acest caz, reprezentantul indirect devine declarant și, prin urmare, poate solicita invalidarea declarației vamale de punere în liberă circulație în nume propriu în cazul în care mărfurile nu au putut fi livrate sau au fost refuzate de destinatar.
- d) În cazul în care poșta/transportatorul expres/reprezentantul vamal nu declară că acționează în calitate de reprezentant și, prin urmare, se consideră că acționează în nume propriu și în contul său, aceasta (acesta) poate solicita invalidarea în calitate de declarant a declarației vamale de punere în liberă circulație în nume propriu.

5.4. Cerințe în materie de date privind cererea de invalidare motivată

Cererea de invalidare a declarației vamale de punere în liberă circulație trebuie să dovedească faptul că acțiunea solicitată este justificată (cerere motivată).

Pe de altă parte, având în vedere volumele estimate foarte ridicate, este necesar să se instituie un mecanism care să mențină birocrația la un nivel rezonabil și gestionabil de ambele părți (autorități vamale și companii).

CVU nu prevede ca împuternicirea să specifice, prin regulamentul de punere în aplicare, normele procedurale pentru invalidarea declarației vamale. Cu toate acestea, Grupul de proiect privind formalitățile de import și de export legate de trimiterile cu valoare scăzută (GP-TVS) din cadrul programului Vamă 2020 a identificat unele bune practici care pot facilita invalidarea în masă a declarațiilor vamale de punere în liberă circulație a TVS. Cu toate acestea, trebuie remarcat faptul că punerea în aplicare a formalităților și a procedurilor legate de invalidare sunt definite la nivel național.

Aceasta implică consolidarea mai multor cereri într-o singură depunere în format electronic, conținând următoarele date:

- MRN al declarației vamale de punere în liberă circulație;
- motivul cererii (de exemplu, mărfurile nu au putut fi livrate din cauza unei adrese necunoscute sau au fost refuzate de destinatar);
- dovada ieșirii mărfurilor.

Decizia luată de autoritățile vamale trebuie să includă o trimitere la fiecare cerere depusă, dar poate lua forma unei decizii unice.

ANEXA 1

DECLARAȚII VAMALE DE PUNERE ÎN LIBERĂ CIRCULAȚIE A TRIMITERILOR CU VALOARE SCĂZUTĂ ÎNCEPÂND CU 1 IULIE 2021

Declarație	Setul de date din anexa B	Declarantul	Temeiul juridic	Tranzacții	Mecanismul de colectare a TVA	Tranziție	Domeniu de aplicare
Declarația vamală de punere în liberă circulație a anumitor trimiteri cu valoare scăzută	H7	Orice persoană, cu excepția sistemului de regimuri speciale privind TVA	Articolul 143a CVU-AD	C2C, B2C și B2B	IOSS ¹⁶ Regimuri speciale ¹⁷ Sistemul de colectare standard	Până la 31 decembrie 2022 Seturi de date ale DS și ale DV complete prevăzute în anexa 9 la ADT	- Mărfuri supuse scutirii de taxe vamale în temeiul articolului 23 alineatul (1) sau al articolului 25 alineatul (1) din DRR - Mărfuri care nu fac obiectul interdicțiilor și restricțiilor - Codul regimului vamal „40 00”
Declarația simplificată (DS) de import	I1	Orice persoană/titularul autorizației DS	Articolul 166 CVU	C2C, B2C și B2B	IOSS ¹⁷ Regimuri speciale ¹⁷ Sistemul de colectare standard	Până la 31 decembrie 2022, setul de date prevăzut în tabelul 7 apendicele A anexa 9 la ADT	Toate mărfurile
DV pentru punerea în liberă circulație – set de date complet	H1	Orice persoană	Articolul 162 CVU	C2C, B2C și B2B	IOSS ¹⁷ Regimuri speciale ¹⁷ Sistemul de colectare standard	Până la 31 decembrie 2022, setul de date prevăzut în anexa 9 apendicele C1 coloana H din ADT	Toate mărfurile
Declarația vamală în traficul poștal pentru punere în liberă circulație	H6	Operatorul poștal	Articolul 144 CVU-AD	C2C, B2C și B2B	IOSS ¹⁷ Regimuri speciale ¹⁷ Sistemul de colectare standard	Prin orice alt act până la 31 decembrie 2022 pentru mărfurile cu o valoare cuprinsă între 150,01 EUR și 1 000 EUR	- Mărfuri cu o valoare de maximum 1 000 EUR - Mărfuri care nu fac obiectul interdicțiilor și restricțiilor - Nu se utilizează regimurile vamale 42/63

¹⁶ Se aplică numai tranzacțiilor B2C.

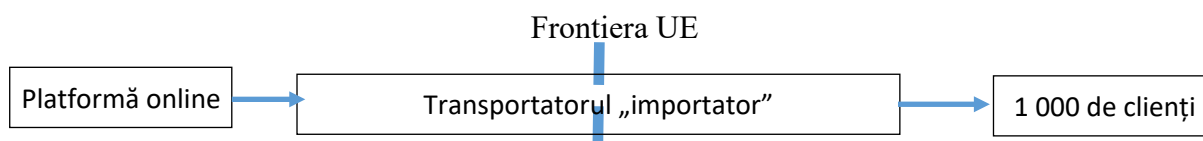
ANEXA 2
GRUPAREA TVS IMPORTATE ÎN UE

Cazul de utilizare 1
Comenzi multiple pentru consumatori diferiți.
Toate comenzile sunt eligibile pentru IOSS

Puncte de pornire:

- Un furnizor/o interfață electronică care s-a înregistrat pentru IOSS vinde produse către o mie de consumatori diferiți din UE. Valoarea medie a ordinului de vânzare este de 25 EUR.
- Acesta/aceasta identifică fiecare ordin de vânzare în mod unic, cu un identificator al tranzacției (de exemplu, cu un ID conform cu ISO 15459-6).
- Acestea aleg, ambalează și expediază fiecare dintre ordinele de vânzare în unități de transport separate.
Aceștia identifică fiecare unitate de transport în mod unic, cu un număr de referință (de exemplu, cu un ID conform cu ISO 15459-1). Numărul total de unități de transport asociate cu o mie de ordine de vânzare este de 1 000.
- Pe măsură ce și atunci când expediază fiecare ordin de vânzare și unitate de transport asociată, aceștia comunică toate detaliile relevante ale vânzării individuale transportatorului care transportă ordinele de vânzare în UE. Aceasta ar include, de asemenea, numerele de identificare a ordinului de vânzare și a unităților de transport asociate (multiple), precum și numărul de identificare în scopuri de TVA din IOSS aplicabil.
- Transportatorul care transportă aceste 1 000 de unități de transport individuale dincolo frontiera UE consolidează aceste unități de transport într-un singur container intermodal.
- Valoarea totală a vânzărilor în container este de 25 000 EUR (1 000*25 EUR).
- Transportatorul va aplica procedura declarației vamale asociată cu aceste importuri în UE.
- Transportatorul va deconsolida conținutul containerului la intrarea în UE cu intenția de a transporta TVS individuale către consumatorii vizați/țările de destinație vizate.

Grafic

Procesul de declarare:

1. *Transportatorul va declara ordinele individuale de vânzare (și unitățile de transport asociate)* în declarații vamale separate autorităților vamale din statul membru în care mărfurile intră în UE utilizând setul de date H7. Acesta va include numărul valid de identificare în scopuri de TVA din IOSS al furnizorului/interfeței electronice, precum și numerele de identificare (ID) a ordinului de vânzare și a unității de transport. Numărul de identificare (ID) a ordinului de vânzare trebuie inclus în ED 12 08 000 000; Numărul de identificare (ID) a unității de transport trebuie inclus în ED 12 05 000 000; Numărul de identificare (ID) pentru IOSS trebuie inclus în ED 13 16 000 000.
2. Autoritățile vamale din statul membru vor verifica declarațiile individuale separate (pentru fiecare ordin de vânzare).
3. Autoritățile vamale din statul membru pot decide să inspecteze unele dintre ordinele de vânzare/unitățile de transport.
4. Toate celelalte ordine de vânzare vor fi vămuite pentru a fi puse în liberă circulație și livrate.

Cazul de utilizare 2

Comenzi multiple pentru consumatori diferiți.

Comenzile de la furnizori/interfețe electronice diferite sunt consolidate.

Valoarea fiecărei comenzi sub pragul de 150 EUR

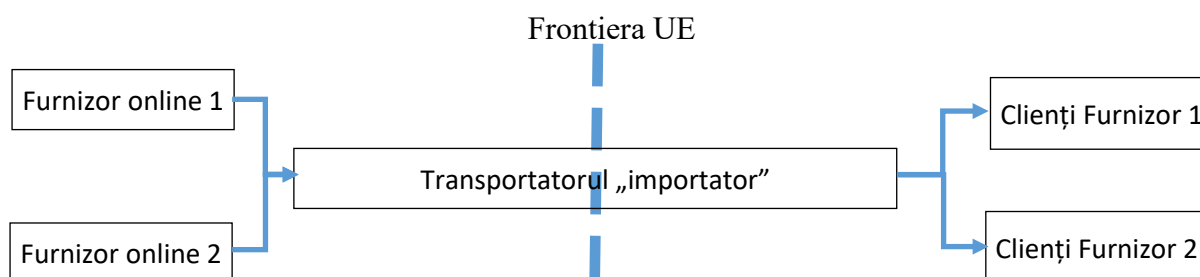
IOSS se aplică în cazul unora dintre comenzi; nu se aplică în cazul altor comenzi

Puncte de pornire:

- Există doi furnizori diferiți/două interfețe electronice diferite.
- Furnizorul 1 utilizează sistemul IOSS; Furnizorul 2 nu utilizează sistemul IOSS.
- Furnizorul 1 vinde către 600 de consumatori, furnizorul 2 către 400 de consumatori din UE.
- Valoarea medie a ordinului de vânzare este de 25 EUR.
- Ambii furnizori identifică în mod unic fiecare ordin de vânzare (de exemplu, cu un ID conform cu ISO 15459-6).
- Aceștia colectează, ambalează și expediază fiecare dintre vânzări în unități de transport separate.
Aceștia identifică fiecare unitate în mod unic (de exemplu, folosind un ID conform cu ISO 15459-1).
- Pe măsură ce și atunci când furnizorii expediază fiecare ordin de vânzare și unitățile de transport asociate, aceștia comunică toate detaliile relevante ale vânzării individuale transportatorului care transportă ordinele de vânzare în UE. Aceasta ar include, de asemenea, numărul de identificare (ID) a ordinului de vânzare și numărul de identificare a unității/unităților de transport asociate (multiple), precum și numărul de identificare în scopuri de TVA din IOSS (dacă este cazul).
- Numărul total de unități de transport asociate cu o mie de ordine de vânzare este de 1 000.
- Ambele platforme utilizează același transportator pentru transportul principal către Europa.
- Transportatorul care transportă aceste 1 000 de unități de transport individuale dincolo de frontiera UE consolidează aceste unități într-un singur container intermodal.
- Valoarea totală a vânzărilor în container este de 25 000 EUR (1 000*25 EUR).
- Transportatorul va aplica procedura declarației vamale asociată cu aceste importuri în UE.

- Transportatorul va deconsolida conținutul containerului la intrarea în UE cu intenția de a transporta TVS individuale către consumatorii vizați/țările de destinație vizate.

Grafic

Procesul de declarare:

Procedura de declarare pe care trebuie să o urmeze transportatorul este **diferită** pentru cei doi furnizori/cele două interfețe electronice.

1. **Pentru furnizorul 1** (urmează schema IOSS în concordanță cu cazul de utilizare de mai sus)
 - a. Transportatorul va declara autorităților vamale din statul membru în care mărfurile intră în UE cele 600 de ordine individuale de vânzare (și unitățile de transport asociate) în declarații vamale separate.
 - b. Aceasta va include numărul valid de identificare în scopuri de TVA din IOSS al furnizorului 1, precum și numerele de identificare (ID) a ordinului de vânzare și a unității de transport. Numărul de identificare (ID) a ordinului de vânzare trebuie inclus în ED 12 08 000 000; Numărul de identificare (ID) a unității de transport trebuie inclus în ED 12 05 000 000; Numărul de identificare (ID) pentru IOSS trebuie inclus în ED 13 16 000 000. Fiecare declarație va respecta, de asemenea, toate celelalte cerințe ale DV cu setul de date H7.
 - c. Autoritățile vamale din statul membru vor verifica declarațiile individuale separate (pentru fiecare ordin de vânzare).
 - d. Autoritățile vamale din statul membru pot decide să inspecteze unele dintre ordinele de vânzare/unitățile de transport.
2. **Pentru furnizorul 2 (non-IOSS), se poate utiliza procedura pentru regimurile speciale**
 - a. Transportatorul va declara ordinele individuale de vânzare (și unitățile de transport asociate) în declarații vamale separate autorităților vamale utilizând setul de date H7.
 - b. Aceasta va include numărul de identificare (ID) a ordinului de vânzare (dacă este disponibil) și a unității de transport.
Numărul de identificare (ID) a ordinului de vânzare trebuie inclus în ED 12 08 000 000;
Numărul de identificare (ID) a unității de transport trebuie inclus în ED 12 05 000 000.

- c. Autoritățile vamale din statul membru vor verifica declarațiile individuale separate (pentru fiecare ordin de vânzare).
 - d. Autoritățile vamale din statul membru pot decide să inspecteze unele dintre ordinele de vânzare/unitățile de transport.
 - e. Pentru ca transporturi de TVS să fie livrate în statul membru de intrare, vămuirea poate fi realizată la autoritățile vamale din statul membru de intrare. Pentru ca transporturile de TVS să fie livrate în alt stat membru, procedura de tranzit este obligatorie, deoarece aceste transporturi de TVS pot, în ultimă instanță, să fie vămuite numai în țara de destinație.
 - f. TVS vor fi transportate în țara de destinație în regim de tranzit extern.
 - g. TVS vor fi vămuite în țara de destinație în conformitate cu procedura aplicabilă în țara respectivă.
 - h. TVA datorată va fi plătită în țara de destinație.
3. Toate ordinele de vânzare și unitățile de transport pe care autoritățile vamale au indicat că doresc să le inspecteze vor fi păstrate la sediul transportatorului până la finalizarea inspecției.
4. Transportatorul poate proceda la livrarea ordinelor de vânzare și a unităților de transport după finalizarea inspecției și după autorizarea ordinelor de vânzare.

Din motive logistice, împărțirea unităților de transport în mărfuri IOSS și mărfuri non-IOSS poate fi efectuată deja în țara de export. Alternativ, se poate întâmpla, de asemenea, ca toate mărfurile (IOSS și non-IOSS) care nu sunt destinate statului membru în care are loc prima intrare să fie plasate sub regim de tranzit extern și declarate în vederea punerii în liberă circulație la un birou vamal din statul membru de destinație finală.